

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สัญญาภาพแทนแห่งความตาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE REPRESENTATION IS BORN TO DIE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	สัญญาภาพแทนแห่งความตาย
โดย	รัตติกาล จิตต์หมั่น
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวัน เบียดกลาง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชญ มุกตามณี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวัน เบียดกลาง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์รุ่ง อีระพิจิตร)

58001209 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การสร้างสรรค์, ผลงานวิทยานิพนธ์, สะท้อนมุมมอง, รูปแบบของชีวิตและความปรกติของความตาย, ตระหนักถึงชีวิต, ความเชื่อ, สัญญา

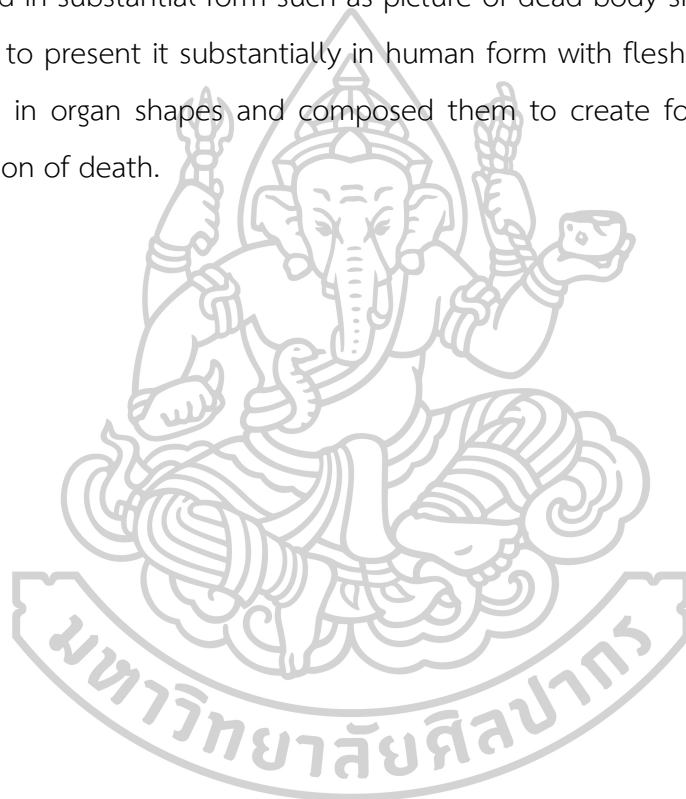
นางสาว รัตติกาล จิตต์หมั่น: สัญญาภาพแทนแห่งความตาย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวัน เปี้ยดกลาง

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสะท้อนมุมมอง รูปแบบของชีวิตและความปรกติของความตาย เป็นเพียงช่องทางหนึ่งที่เราได้ตระหนักถึงชีวิต ทว่าการมองชีวิต-ความตายผ่านเพียงความเชื่อเพียงด้านเดียว คงกลายเป็นเพียงแค่การมองในเชิงนามธรรม เป็นการมองในแง่ของการสูญสลาย วิญญาณ จับต้องไม่ได้ ไม่เห็น ดังนั้น การเลือกที่จะเปรียบเปรยในลักษณะที่จับต้องได้ ให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้นคงเล็งที่จะหยิบยก หรือนำเอาสัญญา เช่น ร่างกาย เนื้อหนัง โครงกระดูก หรือการวิวัฒนาการ การแปรเปลี่ยนจากสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งหนึ่งไม่ได้ เพราะสัญลักษณ์เหล่านี้ เป็นสัญลักษณ์ที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงและสามารถรับสารได้ง่ายที่สุด ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้เลือกใช้วิธีการสร้างรูปความเป็นรูปธรรมของความตายในระบบเชิงสัญญา โดยเลือกรูปแบบของร่างกายของมนุษย์ เนื้อหนัง ความมั่งคั่งของชีวิต อวัยวะต่างๆ กระดูก และผสมผสานกับธรรมชาติรอบตัว เพื่อเล่าถึงรูปความตายในมุมมองของข้าพเจ้า อีกทั้งการเลือกเทคนิคในการเย็บ การปัก การถักเพื่อก่อเกิดเป็นรูปทรงต่างๆ สำหรับการตีความและแสดงให้เห็นถึงเจตนาและเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อถึงการความหมายของชีวิต และความตายในรูปแบบของข้าพเจ้า

58001209 : Major (VISUAL ARTS)

MISS RATTIKAN JIDMUN : THE REPRESENTATION IS BORN TO DIE THESIS
ADVISOR : NAWIN BAIDKLANG

My mixed media pointing reflects life and death as common phenomenon. I want people to think what life is and carefully live it. If look at being as spirit or soul, death becomes abstraction. However, if we see it as a decomposition of a carcass and an eternal loss of breath, death becomes substantial. Death in artwork is mostly represented in substantial form such as picture of dead body skulls, or bones. I would like to present it substantially in human form with flesh, organs, and bones. I sew cloths in organ shapes and composed them to create forms to represent my interpretation of death.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงและขอขอบพระคุณบุคคลสำคัญที่สุดของข้าพเจ้าคือบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด และทำให้การสนับสนุน กำลังใจ และส่งเสริมสนับสนุนในสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบและรักในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ และให้กำลังใจในทุกๆเรื่อง จนข้าพเจ้าประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิณ เบียดกลาง, รองศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี และคณาจารย์คณะจิตกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือ อบรม ผลักดัน และให้คำแนะนำทั้งความรู้ทางวิชาการ และแรงบันดาลใจ จนข้าพเจ้าสำเร็จจุดมุ่งหมายที่คาดหวังไว้ นอกเหนือจากที่ตั้งที่กล่าวขอบคุณมาเบื้องต้นแล้วนั้น ข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณเพื่อนร่วมภาควิชา เพื่อนทั้งในและต่างคณะ อีกทั้งคนสำคัญทุกๆ คนที่ข้าพเจ้าไม่ได้เอ่ยนาม ที่ให้ความสนับสนุน ช่วยเหลือ ทั้งทางกำลังทรัพย์ กำลังใจ และแรงบันดาลใจ จนทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดัน จนผลงานวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

รัตติกาล จิตต์หมั่น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
แนวคิดในการสร้างสรรค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	4
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	6
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	7
ชีวิตและความตายตามคติความเชื่อทางหลักศาสนา.....	7
ชีวิตและความตายทางวิทยาศาสตร์.....	8
สัญญาณและภาพแทนในการสร้างสรรค์.....	9
อิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์.....	10
อิทธิพลที่ได้รับศิลปินและผลงานศิลปกรรม.....	13
บทที่ 3 รูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์.....	19
การประมวลความคิด.....	19
ทัศนธาตุและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	20

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	21
การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล	21
การค้นคว้า คัดเลือกวัสดุ/อุปกรณ์.....	27
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	28
ขั้นตอนที่ 1 การร่างภาพ	28
ขั้นตอนที่ 2 แบบภาพ	29
ขั้นตอนที่ 3 การคัดลอกภาพ.....	35
ขั้นตอนที่ 4 การสร้างสรรค์ผลงาน.....	40
ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมพื้นผิว	40
บทที่ 4 การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน.....	46
ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	46
ด้านรูปแบบและเทคนิค.....	46
ผลงานการสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์.....	47
สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์.....	61
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์	62
แนวความคิดและเนื้อหา.....	62
เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์.....	62
ภาพผลงานช่วงวิทยานิพนธ์	63
บทที่ 5 สรุป.....	75
รายการอ้างอิง	77
ประวัติผู้เขียน.....	79

บทที่ 1 บทนำ

ท่ามกลางความแตกต่าง หลากหลาย ของความเชื่อ เรื่องราวของชีวิต และความตาย เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ประสบการณ์หรือการถ่ายทอดในเรื่องราวแบบนี้ สิ่งใดจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดประสบการณ์ หรืออารมณ์ร่วมไปกับผลงานของศิลปิน แน่แน่นอนว่าประสบการณ์ส่วนตัว อารมณ์ สถานการณ์ เป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยสนับสนุนมุมมองของคนภายนอก การสำรวจตรวจตราความตาย จึงไม่สามารถกำหนดได้อย่างตายตัว ดังนั้นกรรมวิธี หรือวิธีการนำเสนอ การเลือกใช้มุมมอง การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ จึงอาจถือได้ว่าเป็นตัวผลักดันให้ผู้ชมได้เข้าใจ และมีอารมณ์ร่วมไปในทิศทาง และความหมายแง่มุมเดียวกันกับศิลปิน

"ความเจ็บป่วย ความบ้ำคั่ง และความตายเป็นดั่งยมทูตที่เฝ้ามองผมในเปลนอน แล้วนับแต่นั้นก็ติดตามผมมาทั้งชีวิต" เป็นประโยคที่สะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิตและความตายของ Edvard- Munch ผ่านภาพวาด *By the Deathbed* ของเขา ถือได้ว่าเป็นการนำเอามุมมองในด้านความตายที่ค่อนข้างจะมีดราม่า เล่าผ่านมุมมองทั้งของคนที่กำลังจะสัมผัสถึงความตาย และอารมณ์ความรู้สึกเศร้าโศก ความอาลัยอาวรณ์ของผู้คนรอบข้าง หรือแม้แต่ผลงานของศิลปินอย่าง Gustav Klimt ก็มีมุมมองและวิธีการเล่าเรื่องชีวิตและความตายที่ต่างออกไปเฉกเช่นเดียวกัน เห็นได้จากงาน *Death and Life (1908-1915)* ที่เลือกนำเสนอรูปแบบของความตายด้วยภาพคล้ายกับวงล้อ เกิด หม่อมสาว แก่ เจ็บ และความตาย เป็นวงล้อแห่งชีวิตที่หมุนเวียนอย่างไม่รู้จบสิ้น หรือผลงาน *Triptych* ของจิตรกรชาวไอริช Francis Bacon ที่เลือกนำเสนอมุมมองความตายในลักษณะของความเศร้าโศก เสียใจ และความรู้สึกที่แตกสลายกับความตายของคนรัก หากจะกล่าวได้อย่างง่ายที่สุดนั้นก็คือชีวิต-ความตาย-ศิลปะ ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ไม่ว่าจะอยู่ในยุคสมัยใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรุนแรง ที่ส่งผลต่อบุคคลบุคคลนั้น

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นการหยิบเอาความรู้สึก ประสบการณ์ตรงจากการสัมผัสพบเจอประสบการณ์ของความตาย เนื่องจากการสูญเสียจากบุคคลอันเป็นที่รัก สิ่งที่รัก ข้าพเจ้าพบว่า เหตุการณ์เหล่านี้ค่อนข้างส่งผลอย่างมากในการใช้ชีวิตของข้าพเจ้าเอง ถึงแม้ว่าความตาย การดับสูญ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเลี่ยงได้ แต่สิ่งที่จัดการได้ยากนั้นคือ การจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งส่งผลให้ตัวข้าพเจ้านั้นเกิดความหวาดกลัว ผูกมัด ยึดติด และเมื่อยึดติดมาก ก็ยิ่งรู้สึกกับสิ่งทุกอย่างมากจนเกินไป ผลที่เกิดขึ้นคือ ข้าพเจ้านั้นเกิดคำถามภายใต้ความรู้สึกขึ้นมาว่า “อย่างไรเราจึงจะยอมรับได้ ว่าจะอย่างไรเราจะสามารถเข้าใจ และยินดีกับความปรกติของความตาย”

ซึ่งแน่นอนว่า เมื่อเริ่มตระหนักและคิดถึงวิธีการในการกำจัด หรือหาหนทางลดความรู้สึกไม่ดีที่เกิดขึ้น จึงก่อให้เกิดการเริ่มทำความเข้าใจ การสังเกต การมองอย่างละเอียดถี่ถ้วนมากยิ่งขึ้น เริ่มจากการสำรวจตนเอง

สิ่งรอบข้าง การเติบโตของธรรมชาติรอบข้าง การศึกษาจากความเชื่อคติธรรมทางพระพุทธศาสนาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น แม้กระทั่งการเปลี่ยนมุมมอง มองผ่านมุมมองทางวิทยาศาสตร์ ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มองรูปแบบของชีวิตและความตายที่ต่างออกไป ความเศร้าโศก เสียใจ ถูกปรับเปลี่ยนผ่านกระบวนการมองและคิด ทำให้มองในมุมมองที่ต่างออกไป

"เหตุใดเราจึงกลัวความตาย" เน้นอนว่า เราถูกปลุกฝังด้วยทัศนคติ มุมมองเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยภาพหรือเรื่องเล่าในด้านลบเสียมากกว่าจะถูกสอนให้มองในด้านบวก ภาพศพที่ดูสะอิดสะเอียน การนำเสนอผ่านทางรูปแบบของวิญญาณที่มักจะปรากฏในรูปแบบที่น่าสยดสยอง ดังที่ธเนศ วงศ์ยานาวา ได้เขียนไว้ในหนังสือ "เมื่อฉันไม่มีชน ฉันจึงเป็นศิลปะ" ว่า

"ภาพน่าเกลียดของร่างกายที่เสื่อมสภาพด้วยโรคภัยการเป็นการนำเสนอที่ไร้สุนิยม เพราะไม่มีใครอยากเห็นสิ่งที่น่าเกลียดแบบนั้นนอกจากเขาเขตวงการแพทย์อีกต่อไป กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ภาพดังกล่าวไม่แตกต่างจากการนำเสนอภาพอวัยวะเพศที่แสดงให้เห็นถึงความอุบาทว์"(วงศยานาวา, 2557)

แล้ววิธีใดเล่าที่จะเปลี่ยนมุมมอง หรือทัศนคติในการมองเรื่องความตายกลาย ให้กลายเป็นเรื่องที่ไม่อุบาทว์ น่ารังเกียจ ไม่น่ามอง และปรับเปลี่ยนความน่ากลัว สยดสยองนั้น ให้กลายเป็นความงามอันน่าภริมย์ ความน่ามอง น่าสำรวจ และอาจเป็นแรงกระตุ้นหนึ่งที่ทำให้เราปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อความตายได้

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานจิตกรรมด้วยเทคนิคผสม และสื่อผสม ที่นำเสนอถึงเรื่องราว มุมมองชีวิตและความตายของข้าพเจ้า ออกมาด้วยลักษณะที่ทั้งการใช้วัสดุแทนอื่นๆเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างผลงาน การวาด การระบาย การบิดเบือน การปรับเปลี่ยน ตัดทอน ภาพความเป็นจริง ภาพแทนเชิงสัญลักษณ์ของความตายให้มีความงาม ความน่ามองมากยิ่งขึ้น เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ มุมมองที่มีต่อชีวิต และความตาย ว่าเป็นเรื่องปกติ งดงาม และน่าหลงใหลเพียงใด

แนวคิดในการสร้างสรรค์ของการศึกษา

การเกิดขึ้นตั้งอยู่และดับไป เป็นกฎพื้นฐานตายตัวสำหรับทุกชีวิต ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยง หรือหนีให้พ้นจากเรื่องราวเหล่านี้ได้ และแน่นอนว่ามนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต ไม่ว่าจะเชื้อชาติใด สปีชี รูปร่าง หน้าตา หรือชนชั้นใดก็ตาม ย่อมเข้าใจกฎพื้นฐานเรื่องนี้ดี ดังที่ได้เกริ่นไปข้างต้น แม้ว่าทุกคนนั้นรับรู้ถึงข้อกำหนดนี้ แต่ผู้คนส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะหลีกเลี่ยงที่จะทำความเข้าใจ และยอมรับความตายให้เป็นเรื่องที่ปกติ อาจเป็นเพราะด้วยมุมมองและการนำเสนอ ที่มักจะเสนอไปในทิศทางที่เหมือนจริง, หดหู่ สยดสยอง, น่ากลัว เน้นอนว่า

บางครั้งการนำเสนอในรูปแบบของสัจธรรมแบบนี้ อาจส่งผลให้เป็นที่สะเทือนใจต่อผู้พบเห็นบางกลุ่ม และเป็นส่วนที่ทำให้เราเลือกที่จะมองข้าม หรือมองผ่านไป

ด้วยความรู้สึกเหล่านี้ เป็นเหตุผลให้ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำเสนอความเป็นปรกติในรูปแบบอุดมคติ ความสวยงาม และผ่อนคลาย แต่ยังคงสัจธรรมทุกอย่างเกี่ยวกับความตายไว้ เพื่อปรับมุมมอง เปลี่ยนวิถีคิด และมุมมองให้พร้อมรับความอันปรกติด้วยความยินดี

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและความตาย โดยใช้สัจธรรมทั่วไป เช่น โครงกระดูก อวัยวะต่างๆ ในร่างกาย รูปทรงรูปร่างของมนุษย์ที่ดูน่าหลงใหล รวมไปถึงการนำเอาสัตว์ ดอกไม้ ต้นไม้ต่างๆ ในธรรมชาติเข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอด้วย

2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ

เป็นผลงานสร้างสรรค์แบบจิตรกรรมด้วยเทคนิคผสมและสื่อผสม ในลักษณะสองและกึ่งสามมิติ คือการนำเอารูปแบบการตกกระทบของแสงและเงาที่เกิดขึ้นมาเป็นส่วนหนึ่งของงานด้วย และใช้ภาพแทนของความตายในรูปแบบต่างๆมาใช้ ทั้งมนุษย์เอง สัตว์ พืช ด้วยการเลียนแบบให้เหมือนจริง ตัดทอน ยืด หรือขยายให้ใหญ่ขึ้น และนำมาจัดวางด้วยกระบวนการต่างๆตามจินตนาการและความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายและทัศนคติที่มีต่อชีวิตและความตาย

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

การสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรมด้วยเทคนิคผสม และสื่อผสมนี้ เป็นการเลือกใช้กรรมวิธีคือการวาด ผสมผสานเข้ากับการเย็บ, ปัก, ถัก, ทอ และร้อยวัสดุ, เส้นไหม, เส้นด้าย, ดิน แต่ละสีเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นรูปทรงที่ต้องการ นำมาจัดวางทั้งการวางเป็นชั้นๆ ลดหลั่นกันไป หรือแม้แต่การแขวน, ห้อย ให้เกิดรูปร่างรูปทรงใหม่ระหว่างการปรับเปลี่ยน ทิศทางแสงกับตัวผลงาน ซึ่งเป็นส่วนช่วยเสริมให้ผลงานนั้นดูน่าสนใจและสื่อความหมายได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการศึกษา

1. วิเคราะห์และทำการศึกษางานเดิมของตนเองในช่วงที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

"สัญลักษณ์แห่งความผูกพันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ (The symbol ties human and natural)"

2. ศึกษาผลงานของศิลปินอื่นๆเพิ่มเติม ทั้งในยุคสมัยก่อนประวัติศาสตร์ จวบจนถึงยุคสมัย

ปัจจุบันถึงรูปแบบการนำเสนอ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

3.ศึกษาและบันทึกภาพ จากสถานที่จริง การเข้าชมพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับมนุษย์ ร่างกายมนุษย์ แผลง และพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับธรรมชาติ

4.ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบของชีวิต ทั้งทางศาสนา และทางวิทยาศาสตร์ ชีววิทยา

5.สร้างภาพ แบบร่างผลงานด้วยการวาดภาพทั้งจากดินสอ สี ปากกา และอุปกรณ์เทคโนโลยี อื่นๆ เพื่อช่วยกำหนด และแสดงรูปแบบของผลงานที่จะสร้างสรรค์ได้ใกล้เคียงที่สุด

6.สร้างสรรค์ผลงาน โดยยึดตามแบบร่าง แล้ววิเคราะห์ ปรับเปลี่ยน ให้มีความเหมาะสมกับ เนื้อหาที่ต้องการจะนำเสนอมากยิ่งขึ้น

7.วิเคราะห์ผลงาน และบันทึกเพื่อพัฒนาและต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดต่อไป

วิธีการศึกษา

1.ศึกษาข้อมูลจากสถานที่จริง เพื่อสังเกตและนำมาใช้กับการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งการร่าง ภาพ การถ่ายภาพ

2.ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งจากหนังสือ และอินเทอร์เน็ต

3.รวบรวม ทดลอง และวิเคราะห์ความเป็นไปได้ และหาความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์ผลงาน รวมไปถึงการใช้รูปแบบและวัสดุด้วย

4.บันทึกภาพรวบรวมข้อมูล และเรียบเรียงเอกสารต่างๆ ความเป็นไปได้ของวัสดุ เพื่อเป็น เอกสารประกอบสำหรับการทำผลงานวิทยานิพนธ์

ด้านวิธีการ : การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้านั้นได้เลือกการสร้างสรรค์ด้วย กระบวนการวาด ระบาย การพัน ด้วยเชดสีต่างๆ การปะติดวัสดุต่างๆ, การเย็บ, ปัก, ถัก, ร้อยเป็น รูปทรงต่างๆ จากนั้นจึงนำมาประกอบเป็นชิ้นงาน ทั้งการซ้อนทับ, การวางระยะห่าง หรือการแขวน, ห้อย , ผูก เป็นต้น

ด้านวิวิธยา :

การศึกษาภาคเอกสาร

1. หนังสือ เมื่อฉันไม่มีชน ฉันจึงเป็นศิลปะ โดย ธเนศ วงศ์ยานาวา
2. หนังสือพุทธธรรม (ฉบับเดิม) โดย สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตโต)
3. หนังสือ ความตายกับการตาย: มุมมองจากศาสนากับวิทยาศาสตร์ โดย โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์

ศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจ

1. Gustav Klim
2. Francis Bacon
3. หม่อมเจ้ามารศรี สุขุมพันธ์ บริพัตร

การศึกษาภาคสนาม

การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยเป็นการเข้าชม สังเกตการณ์ และศึกษา บันทึกภาพในสถานที่ต่างๆ

แหล่งข้อมูลของการศึกษา

1. ตนเองและบุคคลใกล้ชิดตัว
2. ศึกษาจากเข้าชมพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับมนุษย์ สัตว์ และธรรมชาติเพื่อรวบรวมข้อมูลและบันทึกภาพ
3. ศึกษาตัวอย่างผลงานจากศิลปินอื่นๆ รวมทั้งการเข้าชมนิทรรศการ ศิลปะหรือการจัดแสดงในพื้นที่อื่นๆ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า ประกอบด้วย

1. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ต่างๆเช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ การถ่ายภาพ สมุดบันทึก
2. อุปกรณ์ในส่วนของการเตรียมทำผลงานประกอบด้วย สีน้ำมัน, สีอะครายลิก, น้ำมันสน, ทินเนอร์, สีเสเปรย์, เฟรมไม้, ด้าย, เชือก, ดิน, เส้นเอ็น, โครเช, จักรเย็บผ้า, สะตึง, ผ้า, กาว
3. อุปกรณ์ในส่วนของการร่างภาพและปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ภาพร่าง วัสดุเพิ่มเติมอื่นๆ เช่น ฝาลูกไม้ ตาข่าย

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลวิทยานิพนธ์ "สัญญาณภาพแทนแห่งความตาย" ชุดนี้ของข้าพเจ้า เป็นการเลือกหยิบยกจากประสบการณ์ที่ตัวข้าพเจ้าได้สัมผัสมา การบอกเล่าทั้งอารมณ์ความรู้สึก เกี่ยวกับการพบเจอกับประสบการณ์ของความตาย การสูญเสียจากบุคคลอันเป็นที่รัก, สิ่งอันเป็นที่รัก หากมองจากผลงานชุดเดิมจะเห็นได้ว่า การสูญเสียนั้นค่อนข้างส่งผลอย่างมากในการใช้ชีวิตและผลงานของข้าพเจ้าเอง ทั้งรูปลักษณ์ รวมไปถึงใคร่สร้างทางองค์ประกอบอื่นๆ และด้วยหลักความเชื่อตามศาสนาพุทธที่ข้าพเจ้าผูกพัน และสัมผัสมาตั้งแต่วัยเยาว์จะกล่าวถึงชีวิตและความตายนั้นเป็นเรื่องปรกติธรรมดา แต่สำหรับข้าพเจ้านั้น ชีวิตและความตายกลับกลายเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่เคยธรรมดาเลยสักครั้ง เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดๆ ก็ตามการจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นช่างดูเป็นหนทางที่ยากสะเหลือเกิน ส่งผลให้ตัวข้าพเจ้าเองนั้นหวาดกลัว ผูกมัด ยึดติด กับสิ่งทุกอย่างมากจนเกินไป เมื่อยึดติดมาก รู้สึกมาก ผลที่เกิดขึ้นจึงทำให้เราเกิดคำถามภายใต้ความรู้สึกว่า ทำอย่างไรเราจึงจะยอมรับได้กับการสูญเสีย ทำอย่างไรเราจะสามารถเข้าใจ และยินดีกับความปรกติของความตาย โดยที่เรานั้นไม่รู้สึกดั่งเช่นที่รู้สึก

ซึ่งแน่นอนว่า เมื่อเริ่มตระหนักและคิดถึงวิธีการในการกำจัด หรือลดความรู้สึกไม่ดีที่เกิดขึ้น การเริ่มทำความเข้าใจ การสังเกต การมองอย่างละเอียดถี่ถ้วนมากยิ่งขึ้น ทั้งการสำรวจตนเอง สิ่งรอบข้าง การเติบโตของธรรมชาติรอบข้าง การศึกษาจากความเชื่อคติธรรมทางพระพุทธศาสนา แม้กระทั่งการศึกษาผ่านมุมมองทางวิทยาศาสตร์ ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มองรูปแบบของชีวิตและความตายที่ต่างออกไป ความเศร้าโศก เสียใจ ถูกปรับเปลี่ยนผ่านกระบวนการมองและคิด ทำให้มองในมุมมองที่ต่างออกไป เราไม่ได้กลัวความตาย สิ่งที่เรากลัวคือภาพจำต่อความตายต่างหากคือสิ่งที่เรากลัว ภาพน่าเกลียดน่ากลัว การเสื่อมสภาพ การเนาเปื่อย ภาพอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ต่างหาก ที่ทำให้เรากลัว

แล้ววิธีใดเล่าที่จะเปลี่ยนมุมมอง หรือทัศนคติในการมองเรื่องความตายกลายเป็นเรื่องที่ไม่อุบาทว์ น่ารังเกียจ ไม่น่ามอง และปรับเปลี่ยนความน่ากลัว สยดสยองนั้นให้กลายเป็นความงามอันน่าภิรมย์ ความน่ามอง น่าสำรวจ และอาจเป็นแรงกระตุ้นหนึ่งที่ทำให้เราปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อความตายได้

ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่นำเสนอถึงเรื่องราวมุมมองชีวิตและความตายของข้าพเจ้า ออกมาด้วยลักษณะการใช้วัสดุแทนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างผลงาน การบิดเบือน การปรับเปลี่ยน ตัดทอน ภาพความเป็นจริง ภาพแทนเชิงสัญญาณของความตายในรูปแบบอุดมคติ ให้มีความสวยงาม ความอ่อนคลาย แต่ยังคงสัญญาณทุกอย่างเกี่ยวกับความตายไว้ เพื่อปรับเปลี่ยนมุมมอง เปลี่ยนวิธีคิด และมุมมองให้พร้อมรับความตายด้วยความยินดี

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

มนุษย์เราโดยทั่วไปแล้วมักจะยึดถือตัวตนของตนเอง ตัวเรา ของเรา ซึ่งก่อให้เกิดการยึดติด ผูกมัด ผูกพัน เมื่อเกิดการสูญเสียจึงทำให้เป็นเหตุให้เกิดทุกข์ การทำผลงานวิทยานิพนธ์ "สัญญาภาพแทนแห่งความตาย" ชุดนี้ เป็นการนำเสนอความคิด และมุมมอง ทัศนคติ โดยแบ่งเป็นหัวข้อหลักๆ เกี่ยวกับชีวิต และความตาย ดังนี้

ชีวิตและความตายตามคติความเชื่อทางหลักศาสนา

ตามหลักความเชื่อทางศาสนา อย่างที่ทราบกันดี ชีวิต ถูกเปรียบเทียบกับ ชั้นที่ 5 ตามหลักคำสอนในทางพุทธศาสนา ยกตัวอย่างเช่น ในหนังสือธรรมทานเพื่อการศึกษา "พุทธธรรม(ฉบับเดิม)" ของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต) มองชีวิตเป็นรูปแบบของ ชั้นที่ 5 คือการมองส่วนประกอบของชีวิตออกเป็นห้าอย่าง มองเห็นชีวิต สิ่งทั้งหลายเป็นส่วนประกอบต่างๆ ที่มาประกอบเข้าหรือรวมเข้าด้วยกัน เมื่อแยกส่วนต่างๆ นั้นออกไป ตัวตนของสิ่งๆ นั้นก็สูญสลายไปด้วย โดยการแบ่งวิธีแยกชีวิตตามหลักพุทธธรรมง่ายๆ เป็นชั้นที่ 5 หรือ เบญจชั้นที่ ประกอบด้วย

1. รูป (Corporeality) ประกอบด้วยรูปธรรมทั้งหมดที่เป็นกายภาพ กล่าวคือ ร่างกาย(เนื้อหนัง) พฤติกรรม หรือสสารพลังงานต่างๆ
2. เวทนา (Feeling) ประกอบด้วยความรู้สึก ทุกข์ เศร้า สุข ซึ่งเกิดจากผัสสะทางประสาททั้ง 5 และทางใจ
3. สัญญา (Perception) คือการหมายรู้ การรับรู้อารมณ์ อารมณ์ การจดจำ อันเป็นเหตุแก่อารมณ์นั้นๆ
4. สังขาร (Mental Formation) ประกอบด้วย คุณสมบัติต่างๆ ของจิตหรือความเป็นนามธรรม โดยมีเจตนาเป็นตัวนำที่ปรุงแต่งจิต หรือความนึกคิดให้ตี ชั่ว หรือกลางๆ ไม่ดี ไม่ชั่วก็ได้
5. วิญญาณ (Consciousness) ในที่นี้หมายถึง การรับรู้อารมณ์(object) ผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 และทางใจ กล่าวคือ เป็นการรับรู้ผ่านทาง การเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้ลิ้มรส ได้สัมผัส และรับรู้ทางอารมณ์

"ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายความเห็นเป็นไฉน? รูปเที่ยงหรือไม่เที่ยง? "ไม่เที่ยง พระเจ้าข้า" ก็สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุข? "เป็นทุกข์ พระเจ้าข้า" ก็สิ่งใดไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวนไปเป็นธรรมดา ควรหรือที่จะเฝ้าสิ่งนั้นว่า นั่นของเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็นตัวตนของเรา? "ไม่ควรเห็นอย่างนั้น พระเจ้าข้า... (ตรัสถามเช่นนี้ทีละอย่างๆ จนถึงชั้นที่ 5 ข้อสุดท้ายคือวิญญาณ แล้วทรงสรุปว่า)...ภิกษุทั้งหลาย เพราะเหตุนี้แล รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ อย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งที่เป็นอดีต อนาคต และปัจจุบัน ทั้งภายในและ

ภายนอก หยาบหรือละเจียด เลวหรือประณีต ทั้งที่ไกลและที่ใกล้ ทั้งหมดนั้น เธอทั้งหลายพึงเห็นด้วยปัญญาอัน ถูกต้องตามที่มันเป็นว่า "นั่นไม่ใช่ของเรา เราไม่ใช่มัน นั่นไม่ใช่ตัวตนของเรา((อัยกกระทก), 2552)"

จากบทความข้างต้นเป็นเพียงการถอดข้อความบางส่วนจากพระไตรปิฎกที่ข้าพเจ้าได้หยิบยกมาเป็น ตัวอย่างในการกล่าวถึงรูป(หรือสังขาล) โดยพระพุทธองค์ทรงสนทนารวมกับภิกษุทั้งหลายให้เห็นถึงลักษณะ ของขันธ 5 การมองชีวิตให้เป็นเพียงการประกอบ การรวม ของสิ่งต่างๆ เพื่อรวมเป็นสิ่งๆหนึ่งเท่านั้นเอง หาก ทำการศึกษาความหมายของ "ชีวิต" ตามมุมมองทางศาสนาจนเข้าใจอย่างถ่องแท้ การทำความเข้าใจกับ "ความตาย" ก็จะเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ไม่ยาก เมื่อชีวิตคือการรวม การประกอบของสิ่งต่างๆ ความตายก็เป็นเพียง ความสิ้นไปของปัจจัยเหล่านั้น การแยก การเปลี่ยนแปลง ทั้งทางรูปธรรมและนามธรรม เปรียบเทียบง่าย ๆ กับ รูปลักษณะหน้าตา ร่างกายของคนเรา ก็แปรเปลี่ยน ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา เปลี่ยนจากสภาวะหนึ่ง ไปสู่อีก สภาวะหนึ่ง จากเด็กเล็กเป็นวัยรุ่น เปลี่ยนเป็นผู้ใหญ่ และเปลี่ยนสู่วัยชรา เป็นต้น และเมื่อเหตุแห่งการแปล เปลี่ยนสภาวะนั้นหมดไป หรือดับไปในทางพุทธศาสนาถือว่าเป็นความตาย ปรับเปลี่ยนสภาวะร่างกายที่เคย เป็นมา มีมา ไปสู่สิ่งอื่นๆต่อไป

ชีวิตและความตายทางวิทยาศาสตร์

ชีวิตในทางวิทยาศาสตร์ต้องอาศัยสิ่งมีชีวิตที่อยู่ก่อนแล้ว (พ่อ แม่) ก่อให้เกิดชีวิตใหม่ หรือ เรียกว่าการสืบพันธุ์ แบ่งง่าย ๆ ออกเป็น 2 แบบคือ การสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ เช่น การเพาะปักกิ่งชำ ของพืช การแตกหน่อของต้นกล้วย ไม้ การแบ่งเซลล์ เป็นต้น และการสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ เช่น มนุษย์ และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม โดยจะต้องมีฝ่ายที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์ และฝ่าย ไซโกท เพื่อฝังตัว และ เจริญเติบโตเป็นตัวอ่อนตามลำดับ ซึ่งมาสโลว์ ได้ให้หลักการความต้องการของบุคคลออกเป็น 5 ระดับ ตามความต้องการสำคัญดังนี้

1. ความต้องการทางสรีรวิทยา

คือ ความต้องการขั้นพื้นฐานของชีวิต ได้แก่ ความต้องการอากาศ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย

คือ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงและปลอดภัย จากภัย คุกคามต่างๆ

3. ความต้องการมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น

คือ ความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง การสร้าง กิจกรรมต่างๆเป็นกลุ่ม ครอบครัว สังคม

4. ความต้องการที่จะมีเกียรติยศ ชื่อเสียง

คือ ความต้องการยอมรับ ยกย่อง และเห็นความสำคัญของตน

5. ความต้องการความสำเร็จ

คือ ความต้องการระดับสูงสุดเพื่อพัฒนาตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้(ทองถาวร, 2531)

สัญลักษณ์และภาพแทนในการสร้างสรรค์

การใช้สัญลักษณ์แทนการสื่อความหมายในงานนั้น ข้าพเจ้าได้เลือกนำเอาสัญลักษณ์ที่ค่อนข้างจะเชิงสากล เพื่อให้เข้าถึงบริบทด้านเนื้อหาได้อย่างง่าย เช่นการใช้สัญลักษณ์ของมนุษย์ เด็ก ผู้หญิง ผู้ชาย วัยหนุ่มสาว รวมไปถึงวัยชรา เนื้อหนัง โครงกระดูก อวัยวะต่างๆภายในร่างกาย ระบบไหลเวียนของเลือด ระบบประสาท สิ่งต่างๆเหล่านี้แน่นอนว่าเราส่วนใหญ่มักจะคุ้นชินกับรูปทรงต่างๆเหล่านี้อยู่แล้ว ซึ่งระบบสัญลักษณ์แบบนี้สามารถเป็นได้ทั้ง สัญลักษณ์ตรง(Denotation) และสัญลักษณ์แฝง(Connotation) กล่าวคือ ภาพระบบโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายมนุษย์สามารถสื่อความหมายในระดับที่ข้องเกี่ยวกับความจริง เป็นความหมายที่ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารส่วนใหญ่สามารถทำความเข้าใจได้อย่างง่าย และสามารถเข้าใจได้ตรงตัว อีกทั้ง สัญลักษณ์ต่างๆเหล่านี้ยังพ่วงเอาความหมายทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อาจถือได้ว่า สัญลักษณ์เหล่านี้เป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับอารมณ์ความรู้สึกระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร การเชื่อมความคิด ความรู้สึกของศิลปินกับผู้ชม ซึ่งการแฝงสัญลักษณ์นี้อาจมีการผูกโยงสัญลักษณ์นั้นๆเข้ากับความหมายใหม่ ก่อให้เกิดความหมายแฝงก็ได้ ซึ่งกระบวนการนี้เรียกว่า "มายาคติ" (Myth) ข้าพเจ้าขอยกบทความจากหนังสือ สัญลักษณ์ โครงสร้างนิยม กับการศึกษา รัฐศาสตร์ ได้ให้คำนิยามของระบบการเกิดมายาคตินี้ไว้ว่า

"มายาคติ เป็นระบบสื่อความหมาย ซึ่งมีลักษณะพิเศษตรงที่มันก่อตัวขึ้นบนกระแสรูปลักษณ์สื่อความหมายที่มีอยู่ก่อนแล้ว จึงถือได้ว่า มายาคติเป็นระบบสัญลักษณ์ในระดับที่สอง สิ่งที่เป็นหน่วยสัญลักษณ์(ผลลัพธ์จากการประกอบของรูปลักษณ์กับความหมาย) ในระบบแรก กลายมาเป็นเพียงรูปลักษณ์ในระบบที่สอง...วัตถุประสงค์สำหรับสร้างวาทะแห่งมายาคติ ไม่ว่าจะในเบื้องต้นนั้นจะมีความแตกต่างหลากหลายเพียงใดก็ตาม แต่ครั้งเมื่อถูกจับยึดโดยมายาคติแล้ว ก็จะถูกทอนให้เหลือเป็นเพียงรูปลักษณ์เพื่อสื่อถึงสิ่งอื่นเสมอ(สุจริตรัฐ, 2557)"

ดังนั้นการนำรูปลักษณ์ของมนุษย์มาใช้จึงสามารถเป็นได้ทั้งสองนัยยะ ดังที่กล่าวไปข้างต้น นอกจากรูปลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนแล้วนั้น การใช้สี หากยึดตามหลักทฤษฎีสี สีแต่ละสีก็มีความหมายแฝง ทั้งทางทฤษฎีและทางการรับรู้จริง การเลือกใช้สีจึงเป็นอีกส่วนหนึ่งนอกจากรูปทรง ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความหมายของผู้รับสารอีกด้วย

อิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

อิทธิพลจากประสบการณ์

การนำเอาประสบการณ์ที่ผ่านมา อารมณ์ ความรู้สึก การสูญเสีย จากสิ่งที่เราหลีกเลี่ยง มาหาวิธีจัดการณ์อารมณ์ที่หวาดกลัว ยึดติด เมื่อยึดติดมาก สังเกตมาก ผลที่เกิดขึ้นจึงทำให้ตัวข้าพเจ้าเอง เริ่มตั้งคำถามภายใต้ความรู้สึกว่า ทำอย่างไรเราจึงจะยอมรับได้กับการสูญเสีย ทำอย่างไรเราจะสามารถเข้าใจ และยินดีพร้อมรับกับความปรกติของความตายได้

อิทธิพลที่ได้รับจากสื่อ

แน่นอนว่าตั้งแต่เด็กเราถูกปลูกฝังด้วยทัศนคติ หรือมุมมองเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิต และความตายด้วยภาพ หรือเรื่องเล่าทั้งสองเรื่องต่างมุมมอง การเล่าถึงเรื่องกรำกำเนิด การเกิด ถูกเล่าออกมาในแง่ดี เต็มไปด้วยความสุข แต่กลับกัน เรากลับถูกปลูกฝังให้ติดกับภาพในด้านลบเสียมากกว่าจะถูกสอนให้มองในด้านบวกสำหรับทั้งการใช้ชีวิตและการก้าวเข้าสู่ความตาย ภาพต่างๆ เรื่องเล่า ภาพศพที่ดูสะอิดสะเอียน การเล่าเรื่องตามความเชื่อด้วยเรื่องราวที่น่าหวาดกลัว เรื่องเล่าเกี่ยวกับวิญญาณที่มักจะปรากฏในรูปแบบที่น่าสยดสยอง, หูต, ผี หรือปีศาจ ถูกนำเสนอออกมาด้วยวิธีการหลากหลาย รอบข้างเรา หล่อหลอม และหลอมรวม ทำให้เราเกิดความกลัวขึ้นมาโดยที่ไม่รู้ตัว แล้ววิธีใดเล่าที่จะเปลี่ยนมุมมองหรือทัศนคติในการมองเรื่องความตาย นี่คือการถามที่เกิดขึ้น ระหว่างการเฝ้ามอง จดจ่อกับความกลัวที่เกิดขึ้นภายในตัวของข้าพเจ้า จะทำอย่างไรเล่า เราจึงจะมองสิ่งเหล่านั้นและปรับเปลี่ยนความน่ากลัว สยดสยองนั้นให้กลายเป็นความงามอันน่าภิรมย์ ความน่ามอง น่าสำรวจ และอาจเป็นแรงกระตุ้นหนึ่งที่ทำให้เราปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อความตายได้ แน่นอนว่า ก็ต้องเลือกใช้สื่อ หนังสือ หรือภาพต่างๆที่จะทำให้ปรับเปลี่ยนวิธีการมอง มองให้ให้ถูกทางและถูกวิธีมากยิ่งขึ้น การค่อยๆ วิเคราะห์หรือพิจารณาจากส่วนใหญ่ กลายเป็นการพิจารณาที่ค่อยๆ ย่อยส่วนให้กลายเป็นส่วนที่เล็กๆ ลงไป

ภาพที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่อง Hannibal

ภาพที่ 2 จากภาพยนตร์เรื่อง Hannibal

ตัวอย่างภาพที่ 1-3 เป็นภาพหนึ่งในภาพยนตร์ เรื่อง Hannibal เป็นหนึ่งในตัวอย่างสื่อที่ช่วยย้ำถึงเรื่องการปรับเปลี่ยนทัศนะมุมมอง หากมองข้ามเนื้อหาของหนัง มองในแง่ของความงามทางด้านศิลปะ การจัดวาง การถ่ายทออารมณ์ การแทรกความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏขึ้น ค่อนข้างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าการถ่ายทอความหมายบางตอนจะค่อนข้างเน้นไปในอารมณ์ที่ค่อนข้างสะอิดสะเอียนก็ตาม

ภาพที่ 3 จากภาพยนตร์เรื่อง Hannibal

อิทธิพลที่ได้รับศิลปินและผลงานศิลปกรรม

1. Gustav Klimt อย่างที่ทราบกันดีว่า Gustav Klimt เป็นจิตรกรที่มีเอกลักษณ์และการนำเสนอผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นอย่างมาก จุดเด่นในผลงานการสร้างสรรค์ผลงานของเขา ก็คงจะเลี่ยงไม่ได้ นั่นคือการนำเสนอปรัชญาความคิดผ่านการใช้สัญลักษณ์ และการนำลวดลาย และการตกแต่งแบบอาร์ตนูโว เข้ามาผสมผสานร่วมกับการใช้สีทองหลากหลายเฉด ทำให้ผลงานของเขาโดดเด่น และดูสะดุดตาเป็นอย่างมาก แน่หนอนว่ารูปแบบการสร้างสรรค์ของศิลปินคนนี้มีหลากหลายรูปแบบอันสืบเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนยุคสมัยอันยาวนาน ส่วนผลงานที่เป็นแรงบันดาลใจหลัก ในการปรับเปลี่ยนมุมมองของข้าพเจ้า คงจะไม่พูดถึงงานชิ้นนี้ไม่ได้ "Love" เป็นผลงานที่ช่วยให้ข้าพเจ้า ได้เริ่มตั้งข้อสังเกต และอยากจะปรับเปลี่ยนวิธีมองของตนเอง

ภาพที่ 4 ภาพผลงานของ Gustav Klimt ชื่อภาพ Love ปี 1895

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก <https://www.gustav-klimt.com/Love.jsp>

2. Francis Bacon

ภาพที่ 5

ภาพผลงานของ Francis Bacon

ชื่อภาพ *Figur with Meat* ปี 1954

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก <https://www.wurkon.com/blog/95-francis-bacon>

Francis Bacon เป็นจิตรกรชาวอังกฤษ ผลงานส่วนใหญ่ของเขา จะเป็นภาพวาดที่แสดงถึงภาพร่างกายของมนุษย์ที่บิดเบี้ยว การเผยให้เห็นอวัยวะภายใน เพื่อสะท้อนมุมมองของศิลปินที่มองต่อมนุษย์ นอกจากการวาดภาพผลงานจิตรกรรมที่แสดงถึงสภาพความเป็นมนุษย์แล้ว Francis Bacon ยังแสดงให้เห็นถึงความกล้าที่จะท้าทายความเชื่อ คตินิยมของผู้คนในยุคสมัยนั้น โดยการนำรูปแบบการวาดภาพจิตรกรรมแบบ 3 ช่อง (Triptych) ที่จิตรกรสมัยนั้นนิยมวาดกันบนผนังแทนบูชาโนโบสถ์ และนิยมนำมาเล่าเรื่องราวของศาสนาหรือนักบุญ

ภาพที่ 6 ภาพผลงานของ Hubert van Eyck
ชื่อภาพ Adoration of the Mystic Lamb ปี 1432

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก <https://edition.cnn.com/style/article/francis-bacon/index.html>

ภาพที่ 7 ภาพผลงานของ Francis Bacon

ชื่อภาพ ปี 1949

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก <https://edition.cnn.com/style/article/francis-bacon/index.html>

ดังตัวอย่างภาพที่ 6 จะเห็นได้ว่าภาพเรื่องราวของนักบุญส่วนใหญ่ในคริสตจักรมักจะถูกนำเสนอในเชิงรูปแบบภาพจิตรกรรม 3 ช่อง (Triptych) และภาพตัวอย่างที่ 7 ผลงานของ Francis Bacon ภาพนักบุญอันคุ้นตาถูกแปลเปลี่ยนเป็นภาพมนุษย์ ซึ่งแสดงออกกับกิริยาต่างๆที่ต่างกันไป ภาพทางซ้ายมือ เป็นภาพของมนุษย์ที่นั่งอยู่บนชักโครก ส่วนตรงกลางภาพผู้ชายภายในภาพการแสดงหน้าตาบิดเบี้ยว พร้อมทั้งปรากฏเงาคล้ายคลึงกับชัตตันส่วนภาพทางขวามือก็เป็นภาพชายหนุ่มที่กำลังอาเจียนอยู่บนอ่างล้างมือ เป็นที่รู้กันดีว่าผลงานส่วนใหญ่

ของเขานั้นมักจะแสดงภาพร
ใช้โทนสี ฝีแปรง ทำให้ผลง
อย่างดี นับได้ว่า ลักษณะการ
ของมนุษย์ ของ Francis B
ร่างกายของมนุษย์ที่ผิดแปลก

3. หม่อมเจ้ามารศรี สุขุมพันธ์

เป็นศิลปินหญิงชาว
ระดับโลก การวาดภาพผลงาน

ยังแสดงออกปฏิกิริยาบวกกับการ
ะอันโหดร้ายของมนุษย์ได้เป็น
การบิด การแสดงอวัยวะภายใน
ปรับบรรณการมองลักษณะ

ยังเป็นที่ยอมรับและยกย่อง
แบบเซอร์เรียลลิสต์-แฟนตาซติก

(Surrealism-Fantastic ART) ท่านหญิงทรงมีพระอัจฉริยภาพหลายด้าน และทรงสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม
อันงดงาม เหนือจินตนาการ และมีการสอดแทรกปรัชญาชีวิตลงในภาพเขียนอย่างแยบยล ท่านทรงสิ้นพระชนม์ชีพ
เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2561 ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี ท่านทรงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในฐานะจิตรกรหญิงไว้
หลายชิ้น

“ศิลปะสะท้อนชีวิตและความตาย ฉันจะใช้ความสามารถของฉันถ่ายทอดออกมา”

หม่อมเจ้ามารศรีสุขุมพันธ์ บริพัตร (ไชยฤทธิ์, 2561)

ข้อความคำพูดจาก adaymagazin.com บทความของน้ำปาย ไชยฤทธิ์ เดือน ธันวาคม, 2018 หัวข้อ

Beauty and Ugliness นิทรรศการภาพวาดของหม่อมเจ้ามารศรีฯ เปลือยความเป็นและความตาย

ภาพที่ 8 พระฉายาลักษณ์ หม่อมเจ้ามารศรีสุขุมพันธุ์ บริพัตร

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก adaymagazin.com

ผลงานของท่านหญิงเป็นผลงานที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งหากลองมองดูจริงๆแล้ว การนำเสนอเรื่องราวความตายในมุมมองเชิงความงาม เป็นสิ่งสวยงามนั้นมีน้อยมาก การสอดแทรกสัญลักษณ์ ทั้งความน่าเกลียด ความตาย ความอัปลักษณ์ โศรกระดูก สัจธรรมความไม่จีรังของชีวิต สิ่งที่น่าสนใจคือ ท่านหญิงได้สอดแทรกเรื่องราวอันน่ากลัวเหล่านี้ไว้ภายใต้ภาพวาดอันงดงาม ราวกับภาพสรวงสวรรค์ ดังนั้น ภาพผลงานของท่าน จึงเป็นภาพผลงานที่เข้าเป้าให้ความสนใจอย่างมาก เพราะทรงคนะมุมมองของท่านหญิง ที่มีต่อเรื่องราวอันปรกตินี้ ช่างดูน่าสนใจ และชวนหลงใหลอย่างปรกติ

ภาพที่ 9 ภาพผลงาน หม่อมเจ้ามารศรี สุขุมพันธุ์ บริพัตร

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/lifestyle/news_1230749

ภาพที่ 10

ภาพผลงาน หม่อมเจ้ามารศรี สุขุมพันธ์ บริพัตร

สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563

สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/lifestyle/news_1230749

บทที่ 3

รูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

การศึกษาค้นคว้าผลงานวิทยานิพนธ์ชุด "สัญลักษณ์แทนแห่งความตาย" ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม ในลักษณะสองและกึ่งสามมิติ โดยใช้เทคนิคกรรมวิธีการวาดลายเส้นด้วยสี ผสมผสานเข้ากับ การเย็บปัก ถัก ทอ ร้อย วัสดุ เส้นไหม เส้นด้าย ดิน แต่ละสี เข้าด้วยกันจนเกิดเป็นรูปทรงที่ต้องการ ซึ่งมีนัยยะถึงภาพแทนความตาย เช่น เรือนร่างของทั้งมนุษย์เอง สัตว์ พืช ด้วยการเลียนแบบให้เหมือนจริง ตัดทอน ยืด หรือขยายให้ใหญ่ขึ้น และนำมาจัดวางด้วยกระบวนการต่างๆตามจินตนาการ ทั้งการจัดวางทั้งการวางเป็นชั้นๆ ลดหลั่นกันไป หรือแม้แต่การแขวน ห้อย ให้เกิดรูปร่างรูปทรงใหม่ระหว่างกระบวนการปรับเปลี่ยนทิศทางแสงกับตัวผลงาน ซึ่งเป็นส่วนช่วยเสริมให้ผลงานนั้นดูน่าสนใจและสื่อความหมายได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

แน่นอนว่า การสร้างสรรค์ผลงานนั้นขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานก็ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้การสร้างสรรค์สมบูรณ์ เพื่อให้ผลงานสามารถสะท้อนความคิด ความรู้สึก เรื่องราวอารมณ์ความรู้สึก ได้ตรงความต้องการมากที่สุด ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานจึงจำเป็นต้องค้นคว้า ศึกษา หาข้อมูล ทั้งรูปแบบ เทคนิค วัสดุ รวมไปถึงทัศนธาตุและองค์ประกอบที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจึงได้มีการกำหนดการวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงานดังนี้

การประมวลความคิด

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด "สัญลักษณ์แทนแห่งความตาย"ชุดนี้ของข้าพเจ้า ส่วนหนึ่งเป็นนำเอาการวิเคราะห์ หยิบยกจากผลงานเดิมของตนเองในช่วงที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี "สัญลักษณ์แห่งความผูกพันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ (The symbol ties human and natural)" มาใช้ แต่ทว่าเป็นการปรับเปลี่ยนมุมมองอีกด้าน เพราะปัจจัยต่างๆ ทั้งมุมมอง วิธีคิด การวิเคราะห์ ศึกษา ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนมุมมองต่อความตายของข้าพเจ้าขึ้น

ถึงแม้ว่าทัศนะที่มีต่อชีวิต และความตายของข้าพเจ้ามีทิศทางที่เปลี่ยนไป ส่งผลต่อรูปแบบการจัดวาง สี และวัสดุบางประการ แต่การใช้วัสดุและเทคนิคหลักที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ตั้งแต่ต้นนั้นยังคงอยู่ เพราะการเย็บ ปัก หรือถักเส้นด้ายนั้น ยังคงตอบโจทย์และสะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ กับข้าพเจ้าได้ดีที่สุด

ทัศนธาตุและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์

เส้น(Line)

เส้นคือทัศนธาตุหลักที่มีอิทธิพลที่สุดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเลยก็ว่าได้ ทั้งเป็นส่วนควบคุมรูปร่างและรูปทรง รายละเอียด การเกิดความตื้น ลึก หนา บาง หรือแม้กระทั่งการก่อให้เกิดความรู้สึก เบา ขาด หรือมั่นคง เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ มีการใช้เส้นด้ายเป็นส่วนประกอบหลัก การเย็บซั้ ปัก หรือแม้กระทั่งถักเส้นด้ายขนาดใหญ่ และเล็ก นอกจากจะช่วยในเรื่องของระยะและมิติของภาพแล้วนั้น แนนอนว่า ยังส่งผลต่อความรู้สึก ซึ่งเป็นนัยยะแฝงอีกด้วย

สีและค่าน้ำหนัก (Color and Tone)

การใช้สีในผลงานของข้าพเจ้า ส่วนใหญ่จะใช้เฉดสีที่มีไม่มากนัก เช่น กลุ่มสีเนื้อ ครีมน ขาว เทา ดำ สีทอง สีเงิน และโทนกลุ่มสีแดง ซึ่งสีเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดจากสีที่มาจกเส้นด้ายที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม การผสมสีที่เกิดภายในภาพผลงานจึงเกิดจากการกระบวนกรทับซ้อนของเส้นด้ายระหวางการถัก และ การทับซ้อนของความหนา บาง ระหวางเส้นด้าย กับพื้นผิวด้านหลังเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้น ยังส่งผลต่อค่าน้ำหนักที่เกิดขึ้นต่อภาพผลงานด้วย เช่น บริเวณภาพที่ใช้เส้นด้าย หรือเส้นไหมขนาดเล็ก ก็จะทำให้เกิดค่าน้ำหนักที่เบามาก แต่ทว่า หากเกิดการจัดวางในระยะห่าง ระหวางเส้นด้ายกับพื้นผิวด้านหลัง ก็จะทำให้เกิดเป็นอีกค่าน้ำหนักขึ้นมา และยังการทับซ้อนของเส้นมีความหนาขึ้น กว้างขึ้น การเกิดค่าน้ำหนักระหวางชิ้นงาน และส่วนพื้นผิวก็จะมีมากขึ้นเช่นเดียวกัน

พื้นที่ว่าง(Space)

ที่ว่างเป็นเสมือนช่องว่างในอากาศที่เกิดขึ้นระหวาง วัสดุ พื้นผิวรองรับ ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมรูปทรง เรื่องราว เนื้อหาของผลงานให้เด่นชัด หรือเบลอ

พื้นผิว(Texture)

ลักษณะภายนอกของวัสดุที่มองเห็น ที่เกิดเป็นลักษณะพื้นผิวที่ต่างกัน ให้ความรู้สึกต่างกัน

แสงและเงา(Shade and Shadow)

แสงธรรมชาติแสงประดิษฐ์ เงาที่เกิดขึ้นภายในวัตถุ และเงาที่เกิดจากการพาดบนวัตถุอื่น

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล

- การค้นคว้าข้อมูลจากสถานที่จริง นอกจากการรวบรวมประสบการณ์ของข้าพเจ้าโดยตรงแล้วนั้น การเข้าไปศึกษา สัมผัสกับสถานที่อื่น ด้วยมุมมองอื่น บริบทอื่น สภาพแวดล้อมอื่น ก็ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีมุมมองและทัศนคติที่ดียิ่งขึ้น เข้าใจมากขึ้น

- การค้นคว้าจากสื่อต่างๆ เช่น การสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาพยนตร์ การ์ตูน แม้ว่าจะเป็นข้อมูลรอง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าค่อนข้างมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเช่นเดียวกับข้อมูลหลัก

ข้อมูลภาพ

- ข้อมูลจากสถานที่จริง/ลงพื้นที่พิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ คองดอน ศิริราช

ภาพที่ 11 ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ คองดอน ศิริราช

ภาพที่ 12 ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ ดองดอน ตีร์ราซ

ภาพที่ 13 ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ กองดอน ศิริราช

- พิพิธภัณฑ์ร่างกายมนุษย์ คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 11

ภาพที่ 15

ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์ร่างกายมนุษย์คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 16

ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์ร่างกายมนุษย์คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 17

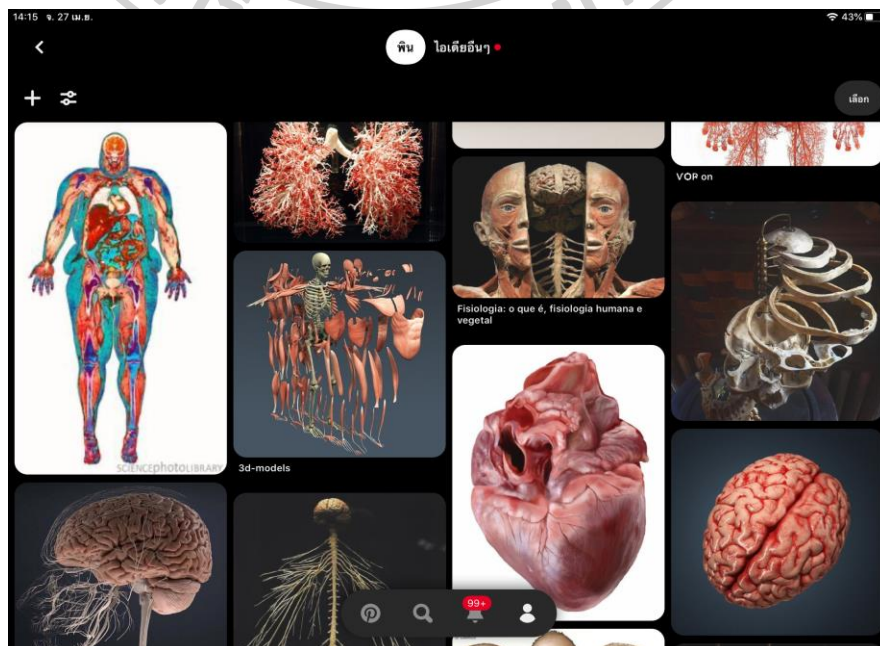
ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์ร่างกายมนุษย์คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

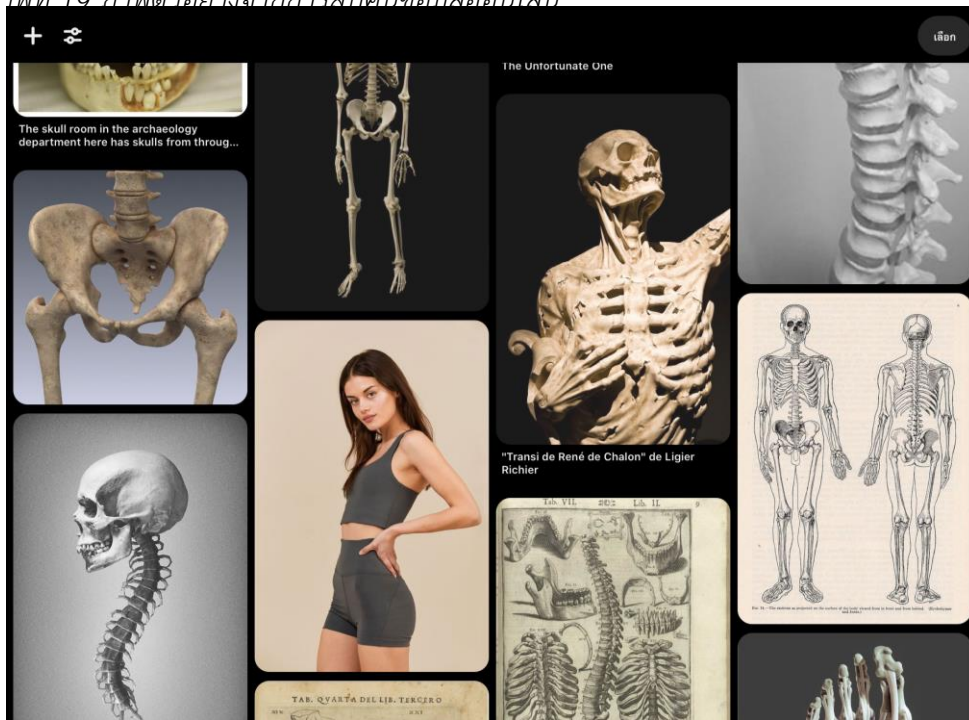
ภาพที่ 18

ภาพถ่ายจากพิพิธภัณฑ์ร่างกายมนุษย์คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ข้อมูลจากสื่อต่างๆ

ภาพที่ 19 ภาพตัวอย่างจากการ์ตูนเรื่อง 'The Unfortunate One'

ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่างจากการสืบค้นข้อมูลออนไลน์

ภาพที่ 22 ภาพตัวอย่างจากการสืบค้นข้อมูลออนไลน์

การค้นคว้า คัดเลือกวัสดุ/อุปกรณ์

เส้นด้าย, เส้นไหม, ดิ้น, เชือก, ผ้ารองปัก, สะติง, เข็มปักผ้า, โครเซ, สีนํ้ามัน, สีสเปรย์, ทินเนอร์ การสร้างสรรค์ผลงานจะต้องมีการค้นคว้า และทดลองวัสดุอยู่เสมอ ดังนั้นการพัฒนารวมวิธีสร้างสรรค์จึงต้องค่อนข้างอาศัยระยะเวลาในการดำเนินการทดลองพอสมควร ดังที่จะเห็นการพัฒนาในบทต่อไป

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนที่ 1 การร่างภาพ

จากการรวบรวมข้อมูล และรวบยอดแนวคิด เทคนิค และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก กำหนดเนื้อเรื่อง และทิศทางของผลงาน ผ่านการร่างภาพผลงานคร่าวๆลงบนกระดาษ เพื่อหาทิศทางการจัดวางรูปแบบ และรูปร่าง-รูปทรงที่จะใช้ในชิ้นงาน ดังภาพตัวอย่างด้านล่าง

แบบภาพร่าง

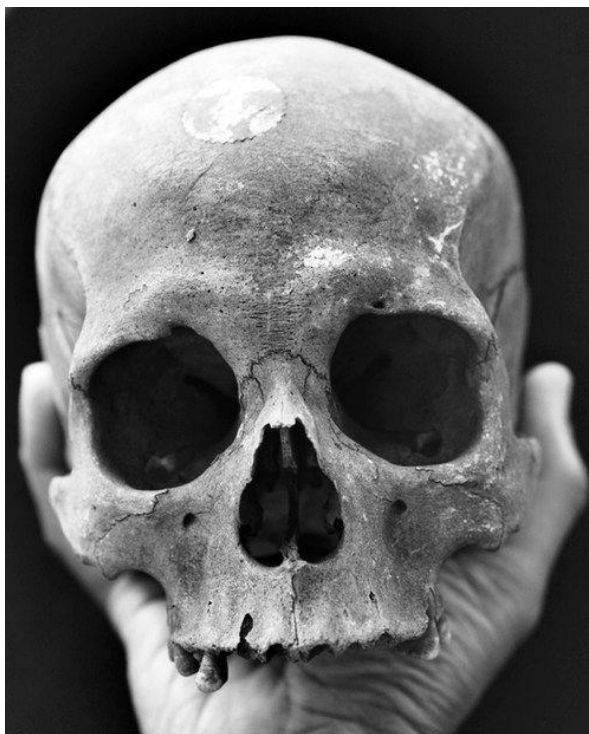
ภาพที่ 23

ตัวอย่างภาพร่าง

ขั้นตอนที่ 2 แบบภาพ

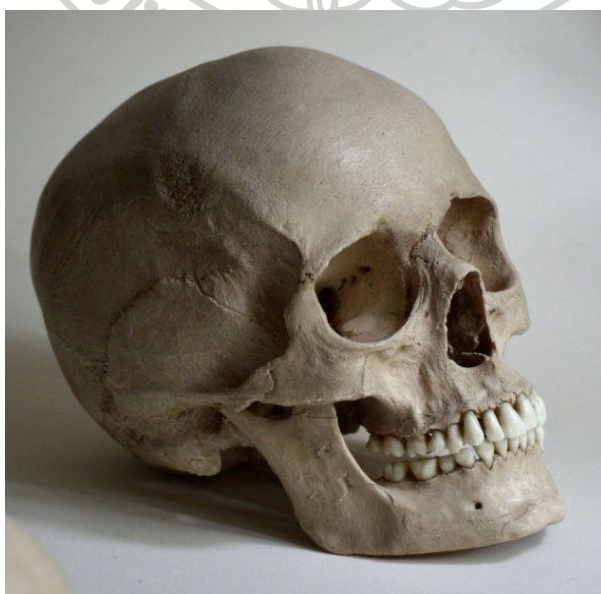
ในขั้นนี้จะเป็นการรวบรวมข้อมูลภาพที่มี และหาข้อมูลภาพเพิ่มเติมในส่วนที่ขาด

ภาพจากการสืบค้นข้อมูล

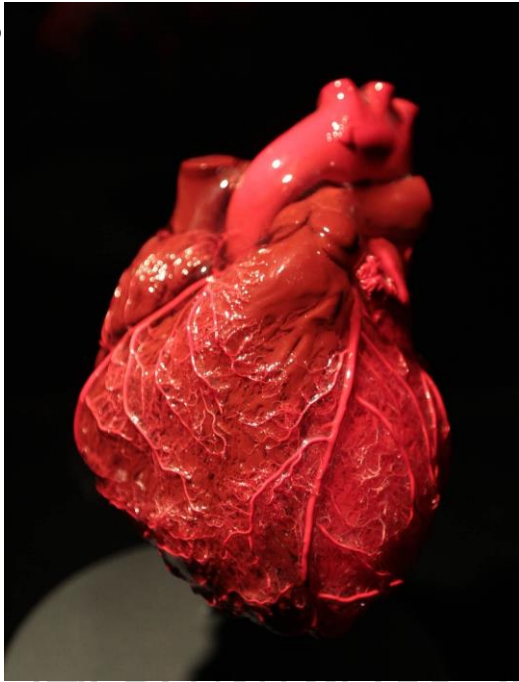

ภาพที่ 25

ตัวอย่างภาพจากการสืบค้นข้อมูล

ภาพที่ 26

ภาพที่ 27 ตัวอย่างภาพจากการสืบค้นข้อมูล

ภาพที่ 28 ตัวอย่างภาพจากการสืบค้นข้อมูล

ภาพแบบจากสถานที่จริง

ภาพที่ 29 ภาพแบบจากสถานที่จริงโดยใช้ตนเองเป็นต้นแบบ สำหรับการร่างภาพ

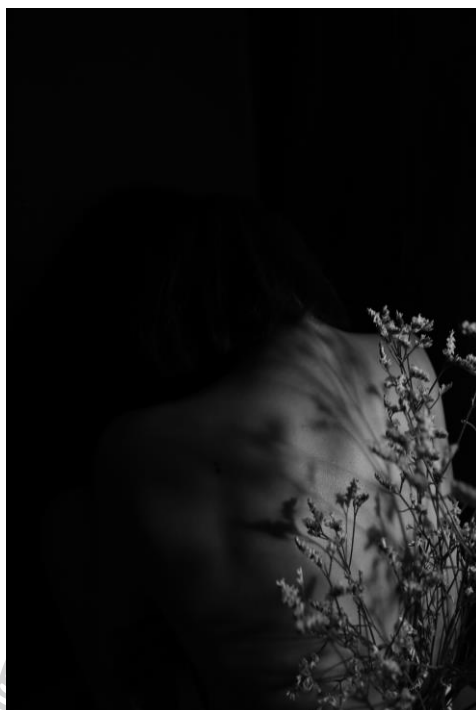
ภาพที่ 30 ภาพแบบจากสถานที่จริงโดยใช้ตนเองเป็นต้นแบบ สำหรับการร่างภาพ

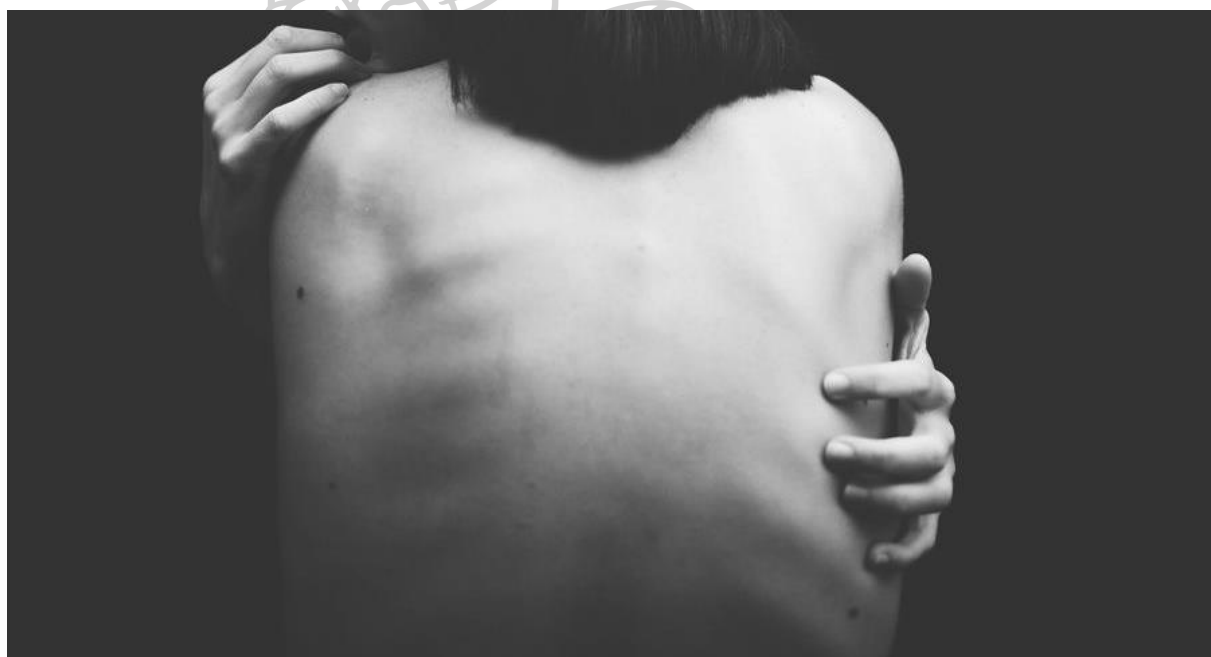
ภาพที่ 31 ภาพแบบจากสถานที่จริงโดยใช้ตนเองเป็นต้นแบบ สำหรับการร่างภาพ

ภาพที่ 32 ภาพแบบจากสถานที่จริงโดยใช้ตนเองเป็นต้นแบบ สำหรับการร่างภาพ

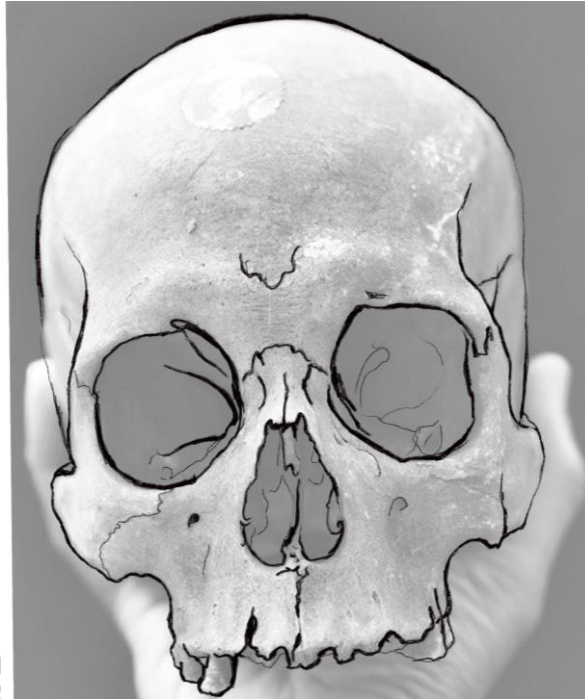
ภาพที่ 33 ภาพแบบจากสถานที่จริงโดยใช้ตนเองเป็นต้นแบบ สำหรับการร่างภาพ

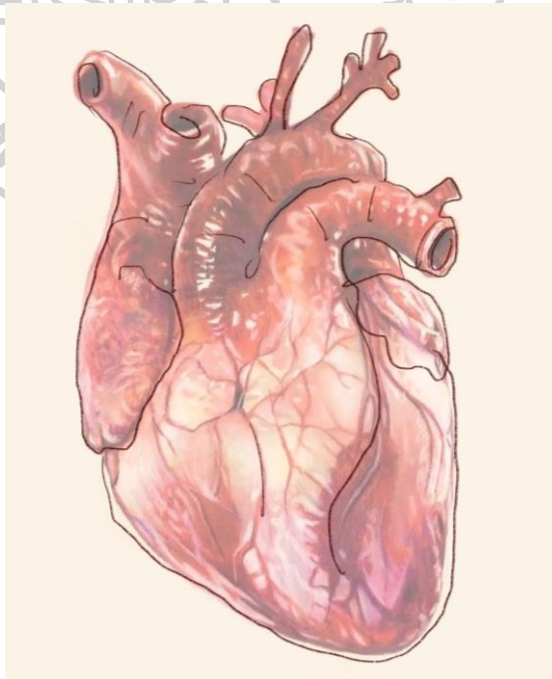
ภาพที่ 34 ภาพแบบจากสถานที่จริงโดยใช้ตนเองเป็นต้นแบบ สำหรับการร่างภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การคัดลอกภาพ

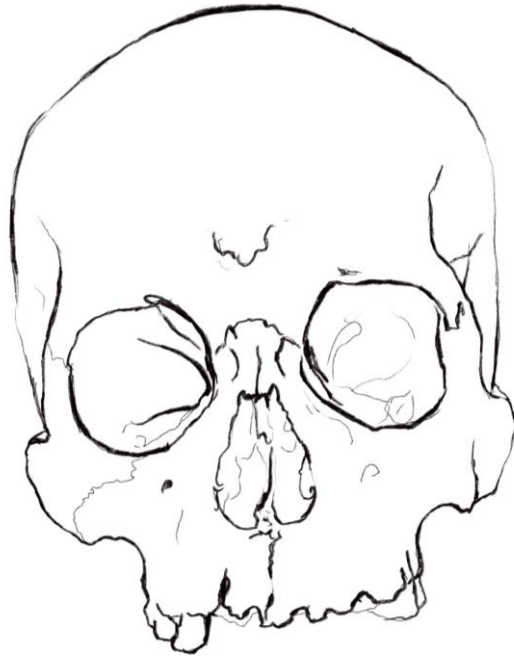
ขั้นนี้เป็นการนำภาพถ่ายที่ได้หามาในขั้นต้นมาทำการดราฟลงกระดาษการเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบลายปักต่อไป

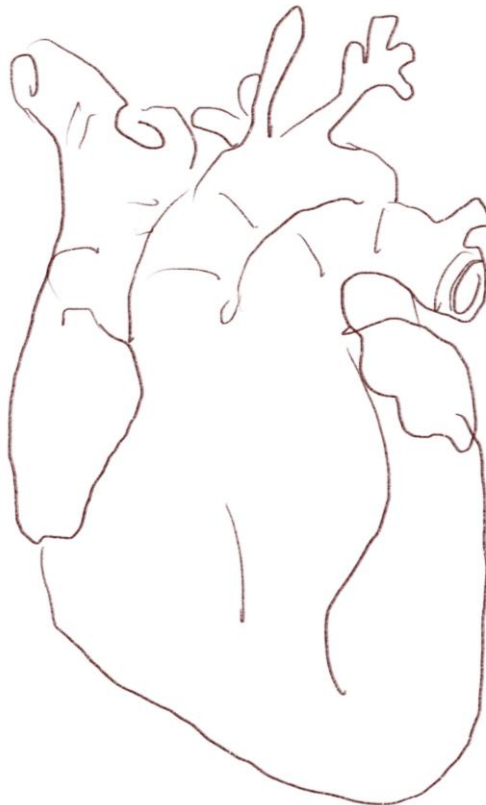
ภาพที่ 35 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ

ภาพที่ 36 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ

ภาพที่ 37 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ(ลายเส้น)

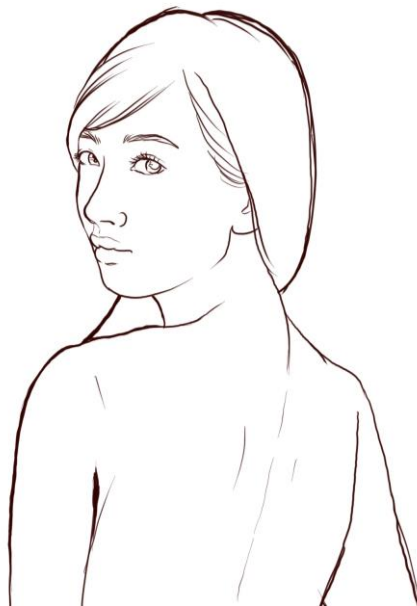

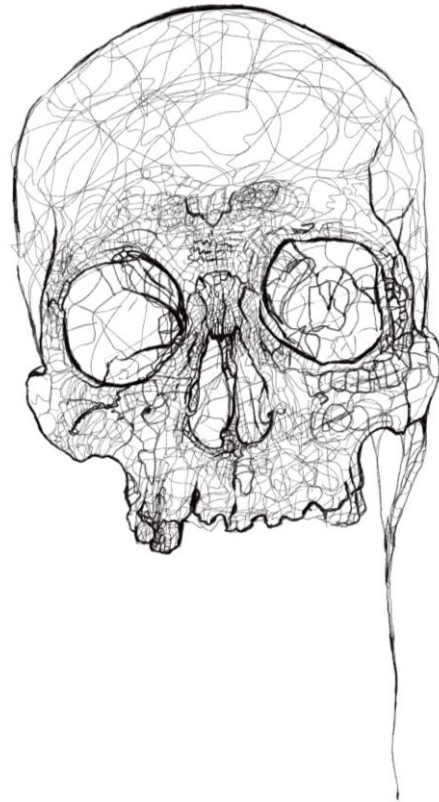
ภาพที่
การร่าง

38 ภาพตัวอย่าง
ภาพ(ลายเส้น)

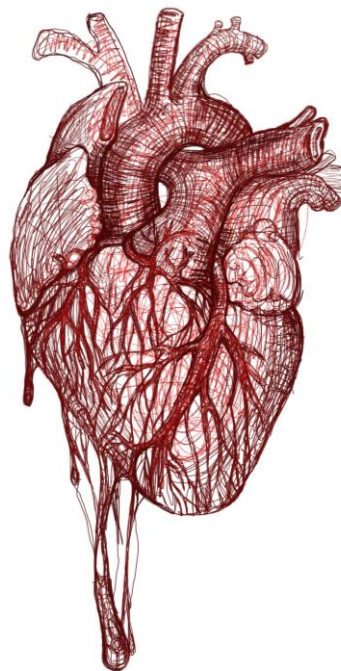

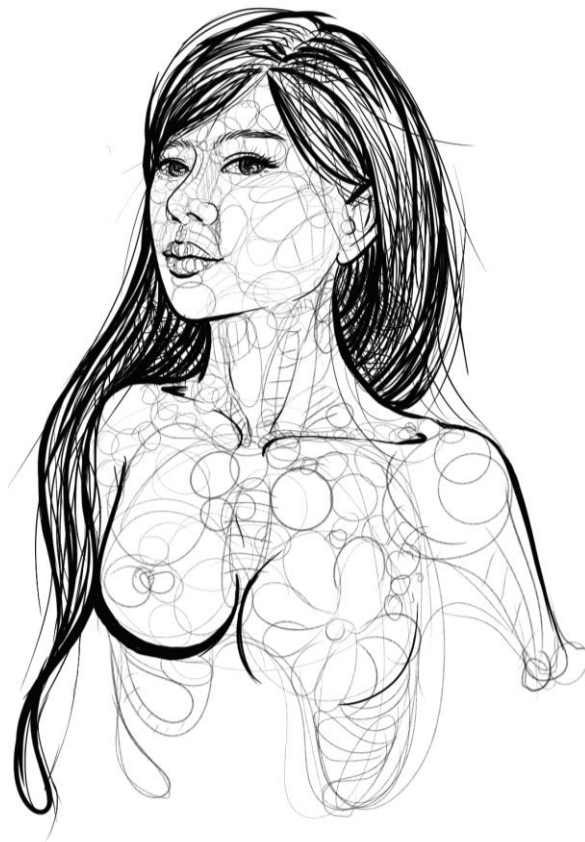
ภาพที่ 39 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ(ลายเส้น)

ภาพที่ 41 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ(ออกแบบลายเส้นสำหรับปัก)

ภาพที่ 42
ภาพ
ตัวอย่าง
การร่าง
ภาพ
(ออกแบบ
ลายเส้น
สำหรับปัก)

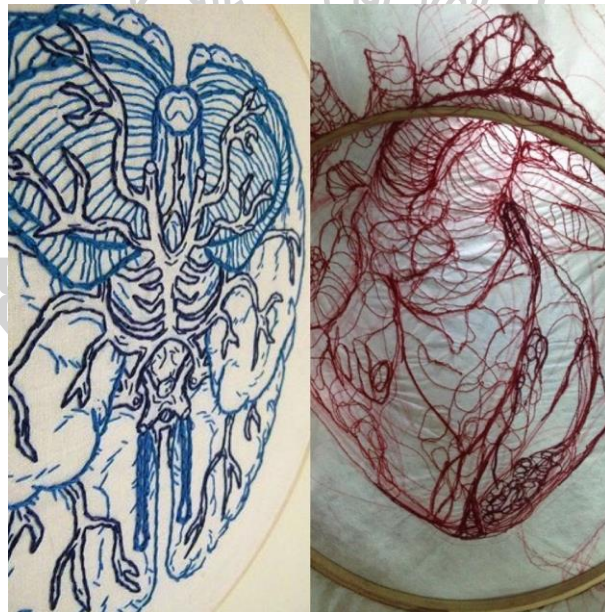
ภาพที่ 43 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ(ออกแบบลายเส้นสำหรับปัก)

ภาพที่ 44 ภาพตัวอย่างการร่างภาพ(ออกแบบลายเส้นสำหรับปัก)

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างสรรค์ผลงาน

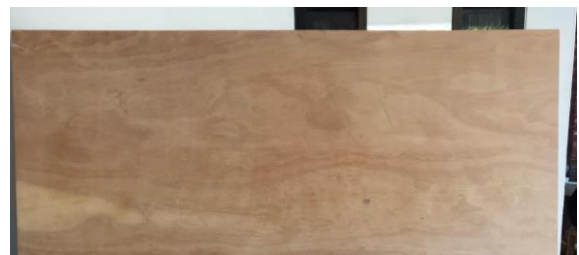
นำภาพที่ตราฟและออกแบบไว้มาร่างลงแผ่นรองปัก และเริ่มทำการปักโดยใช้เส้นด้าย, เส้นไหม หรือด้น ปักตามรูปทรงที่ได้ออกแบบไว้ในเบื้องต้น

ภาพที่ 45 ภาพตัวอย่างขั้นตอนการปักลาย

ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมพื้นผิว

ใช้แผ่นไม้เป็นตัวรองสำหรับจัดวางผลงานที่เย็บปัก หรือถักเสร็จแล้ว จากนั้นรองพื้นด้วยสีขาว เพื่อเตรียมสำหรับวาดภาพ หรือ ทรานเฟอร์(Transfer)

ภาพที่ 46 ภาพตัวอย่างวัสดุรองพื้น

ภาพที่ 47 ภาพตัวอย่างวัสดุรองพื้น

ภาพที่ 48 ภาพตัวอย่างการรองพื้นวัสดุรองพื้น

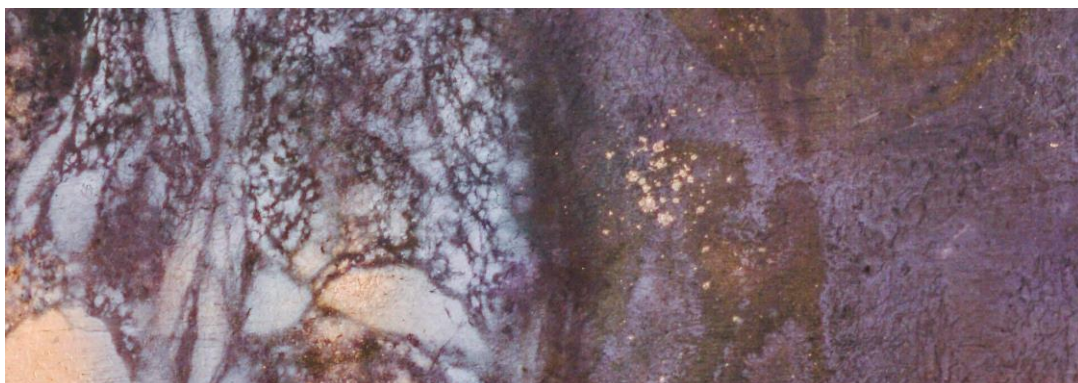

พื้น

ภาพที่ 50 ภาพตัวอย่างลงสีบนพื้นวัสดุรองพื้น

ภาพที่ 51 ภาพตัวอย่างลงสีบนพื้นวัสดุรองพื้น

ภาพที่ 52 ภาพตัวอย่างการจัดวางชิ้นงานลงบนพื้นรอง

ภาพที่ 54 ภาพตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 55 ภาพตัวอย่างผลงาน

บทที่ 4

การสร้างสรรคและพัฒนาผลงาน

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์หัวข้อ "สัญญาภาพแทนแห่งความตาย" ข้าพเจ้าได้มีการค้นคว้าข้อมูล เนื้อหา รูปภาพ รวมทั้งเทคนิค วัสดุ วิธีการนำเสนอผลงาน เพื่อให้มีรูปแบบที่ตอบสนองกับความรู้สึกรู้สึก และเนื้อหาที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอ แน่ใจว่า เทคนิคไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือ แต่ในที่นี่ เทคนิคถูกกลายสภาพให้เป็นสื่อ หรือเครื่องมือหลัก ที่ถ่ายทอดความนึกคิด ความรู้สึก ของข้าพเจ้า ตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า จึงต้องมีการวิเคราะห์ พัฒนา ปรับปรุงรูปแบบ เพื่อให้ผลงานนั้นสามารถสื่อถึงมุมมองในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าได้มากที่สุด

ดังนั้น เพื่อให้เห็นแนวทางการพัฒนา ทั้งทางด้านรูปแบบ เทคนิค วิธีการนำเสนอ ข้าพเจ้าจึงขอแบ่งการสร้างสรรคและการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์ชุด "สัญญาภาพแทนแห่งความตาย" นี้ ออกเป็น 2 ระยะเวลาหลักๆ ดังนี้ คือ ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ และผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การสร้างสรรคผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้สร้างสรรคโดยการพัฒนาทางด้านรูปแบบและเทคนิค โดยยังคงแนวความคิดเดิม ต่อเนื่องมาจากศิลปนิพนธ์ ปริญญาตรี ซึ่งครั้งแรกยังคงมีการนำเสนอไปในทิศทางในด้านมุมมองต่อชีวิตและความตายยังคงเป็นเรื่องราวความน่ากลัว

ด้านรูปแบบและเทคนิค

การสร้างสรรคผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ในช่วงแรก ข้าพเจ้ายังยึดถือเอาแนวความคิด และวิธีการมองด้านเนื้อหาแบบเดิม แต่พยายามที่จะปรับเปลี่ยนมุมมอง วัสดุ วิธีการ เทคนิคการนำเสนอที่หลากหลายขึ้น เพื่อวิเคราะห์หาเทคนิคที่สามารถนำมาปรับ เข้ากับความต้องการของข้าพเจ้าได้มากที่สุด

ผลงานการสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 56

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรคิวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 180 x 160 ซม.

ภาพที่ 57 ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรคัวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย
ขนาด 180 x 140 ซม.

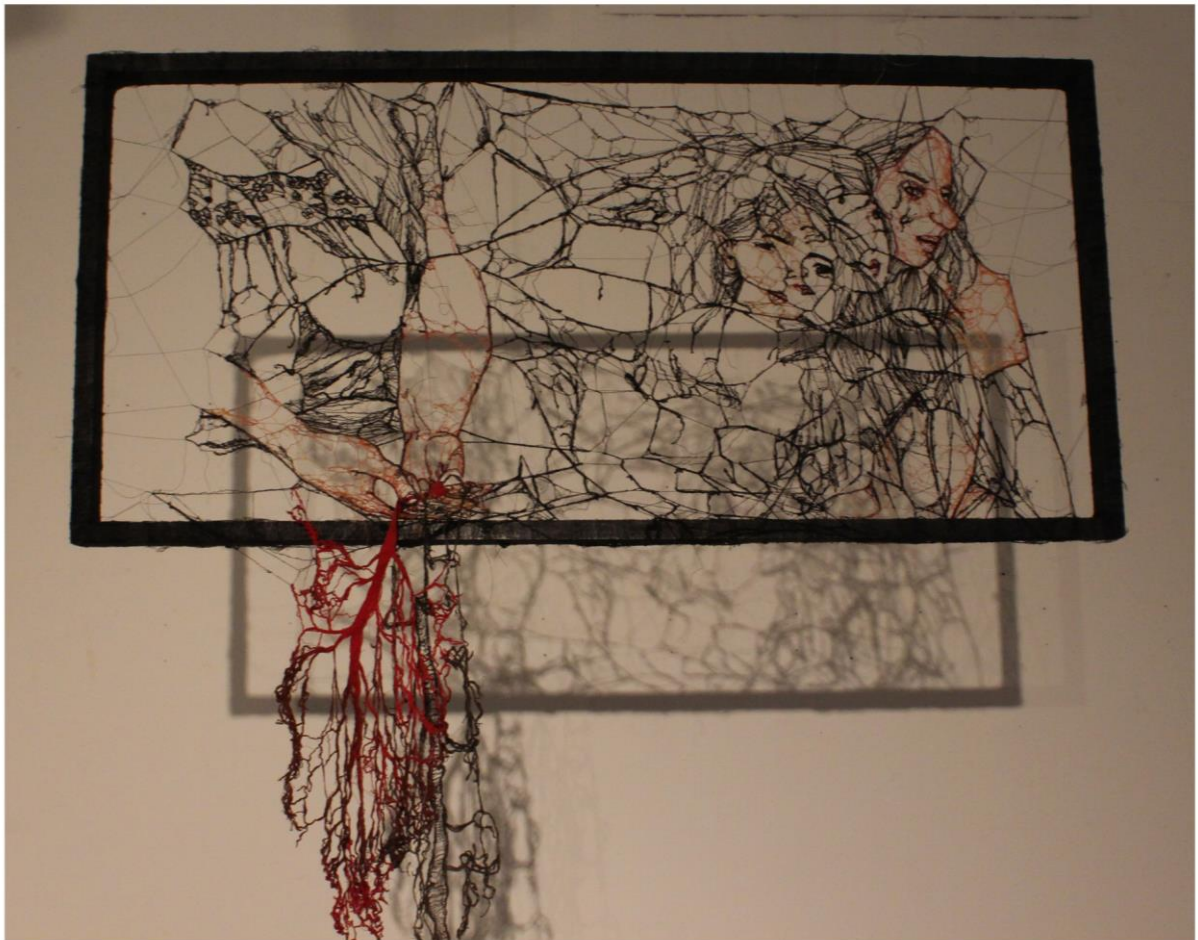

ภาพที่ 58

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 170 x 160 ซม.

ภาพที่ 59

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

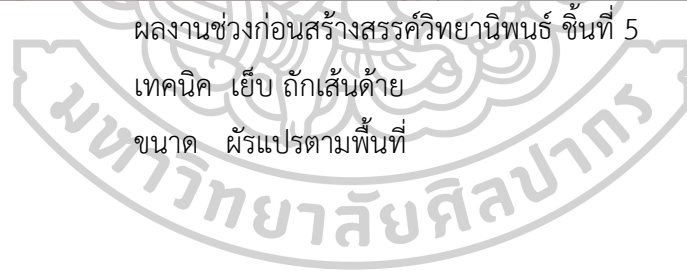

ภาพที่ 60

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด ผีร์แปรตามพื้นที่

ภาพที่ 61

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรควิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6
เทคนิค เย็บ ถักเส้นเอ็น
ขนาด 80 x 60 ซม.

ภาพที่ 62

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าสาหลู

ขนาด 180 x 160 ซม.

ภาพที่ 63

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

ภาพที่ 64

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 120 x 120 ซม.

ภาพที่ 65

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10
เทคนิค สีน้ำมัน ดินสอไฮบอนแผ่นไม้
ขนาด 80 x 100 ซม.

ภาพที่ 66

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรคีวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 11

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 180 x 170 ซม.

ภาพที่ 67

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรคีวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 12

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 180 x 160 ซม.

ภาพที่ 68

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรคัวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 13

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 180 x 160 ซม.

ภาพที่ 69

ผลงานช่วงก่อนสร้างสรรคีวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 14

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 120 x 120 ซม.

สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นั้นจะเห็นได้ว่าผลงานส่วนใหญ่ยังมีเทคนิคและกระบวนการที่ค่อนข้างจะหลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่นั้นจะเป็นการค้นคว้า ทดลอง วัสดุและการจัดวางเสียมากกว่า เพื่อเป็นการสืบหาวิธีการที่จะสามารถถ่ายทอดแนวคิดได้มากที่สุด อีกทั้งผลงานส่วนใหญ่การใช้สียังคงติดในทิศทางเดิม ดังนั้นนอกจากจะเป็นช่วงพัฒนาเทคนิคและวิธีการแล้วนั้น ยังเป็นช่วงที่ทดลองใช้สีให้ใกล้เคียงกับแนวคิด และตรงตามความต้องการที่จะแสดงออกถึงแนวคิดอีกด้วย

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์นี้ ถือว่าเป็นช่วงที่มีการสรุป และรวบยอดทั้งทางด้านความคิด เทคนิควิธีการการสร้างสรรค์ที่ค่อนข้างชัดเจน และเป็นรูปแบบมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการทดลองสร้างสรรค์ผลงานจากในระยะแรก โดยข้าพเจ้าขออธิบายการพัฒนาผลงานตามหัวข้อดังนี้

แนวความคิดและเนื้อหา จากการสร้างสรรค์ผลงานที่ผ่านมา แนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้ยึดเพียงการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตและความตาย การนำเสนอด้วยรูปทรงที่คุ้นชิน มองออกได้ง่าย และการใช้โทสนีที่ค่อนข้างเหมือนจริง เพื่อช่วยในการถ่ายทอดแนวคิดและเนื้อหา ซึ่งผลปรากฏว่า การสร้างสรรค์ผลงานที่ตรงไปตรงมา ถึงแม้ว่าจะเป็นการถ่ายทอดได้ชัดเจน แต่ผลงานกลับไม่สามารถสร้างความสุนทรีย์ให้กับอื่น หรือผู้ที่ได้ชมผลงาน และอีกทั้งยังดึงให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกหดหู่ กับผลงานของตนเองอีกด้วย แต่การกระทำแบบย่ำคิดย่ำทำ ด้วยการยึดติดในรูปแบบ เนื้อหาที่จะสะท้อนความเป็นจริงนั้น ไม่ได้มีเพียงข้อเสีย การกระทำซ้ำๆนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนัก และสังเกตถึงรายละเอียดปลีกย่อยที่มองข้ามลงไป รายละเอียดที่เล็กน้อย การมองมากขึ้น ลึกขึ้น รวมไปถึงวิเคราะห์มากขึ้น ทำให้เห็นว่า รูปทรงที่นำมาใช้นั้นเป็นเพียงรูปทรงที่เราคุ้นชิน การถ่ายทอดเอาเนื้อหาสาระ ไม่จำเป็นเพียงแค่การยึดติดกับรูปทรงเสมอไป การมองส่วนที่ย่อยลงมา ทำให้เรามองเห็นความเป็นชีวิตที่ชัดเจนขึ้น เซลล์ในร่างกาย ระบบประสาท ระบบไหลเวียนของเลือด หรือแม้แต่กระทั่ง พื้นผิวของกล้ามเนื้อ กระดูก ผิวหนัง กลับกลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และชวนหลงใหล ซึ่งหากแยกรายละเอียดปลีกย่อย ส่วนต่างๆในร่างกายของเรากลับมีรูปทรง และลักษณะคล้ายกับธรรมชาติอย่างน่าประหลาดใจ

เมื่อข้าพเจ้าลองทบทวนดูตนเองและทบทวนในเนื้อหาสาระ หรือแนวคิดของข้าพเจ้า การถ่ายทอดในลักษณะที่เป็นส่วนย่อย กลับตอบโจทย์ได้มากกว่า การยึด หด หรือการบิดรูปทรง ไม่ได้เป็นการทำลายเนื้อหาแต่อย่างใด กลับทำให้การสร้างสรรค์ผลงานดูน่าสนใจ และดูสนุกมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ตัวผลงานยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดมากขึ้นกว่าเดิม

เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้านั้นมีการพัฒนาและวิเคราะห์อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากแนวคิดและเนื้อหาที่ค่อนข้างจะชัดเจน ดังนั้นการพัฒนาทางด้านเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์จึงเป็นส่วนสำคัญหลัก สังเกตได้จากผลงานวิทยานิพนธ์ในระยะแรก นั้น เห็นได้ว่าเนื้อหาที่นำเสนอที่ค่อนข้างที่จะนำเสนอในด้านลบ และค่อนข้างดูหดหู่ เป็นผลจากการยึดติดในรูปทรงที่เหมือนจริง โทสนีที่ใช้ รวมไปถึงรูปแบบการจัดวาง ส่งผลให้การ

สร้างสรรค์ผลงานนั้นแสดงออกมาในรูปแบบของความหดหู่ น่ากลัว จากความตั้งใจในการที่จะนำเสนอผลงานในเชิงยอมรับ และเข้าใจความเป็นปกติของชีวิตและความตายนี้

ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะหยุดและคิด วิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมา เพื่อหาแนวทางในการนำเสนอให้ชัดเจน และเรียบง่ายมากยิ่งขึ้น ด้วยการพัฒนาทางด้านวัสดุและเทคนิควิธีการ จะเห็นได้จากการสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรกที่มีการทดลองที่หลากหลาย เพื่อเป็นการหาเทคนิควิธีการที่ใกล้เคียงกับความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามากที่สุด ทำให้ข้าพเจ้าได้ข้อสรุปในรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ และเป็นผลงานเหล่านี้ขึ้นมา

ภาพผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 70

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ผลงาน เปลือก

ภาพที่ 71 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ภาพที่ 72 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ภาพที่ 73 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

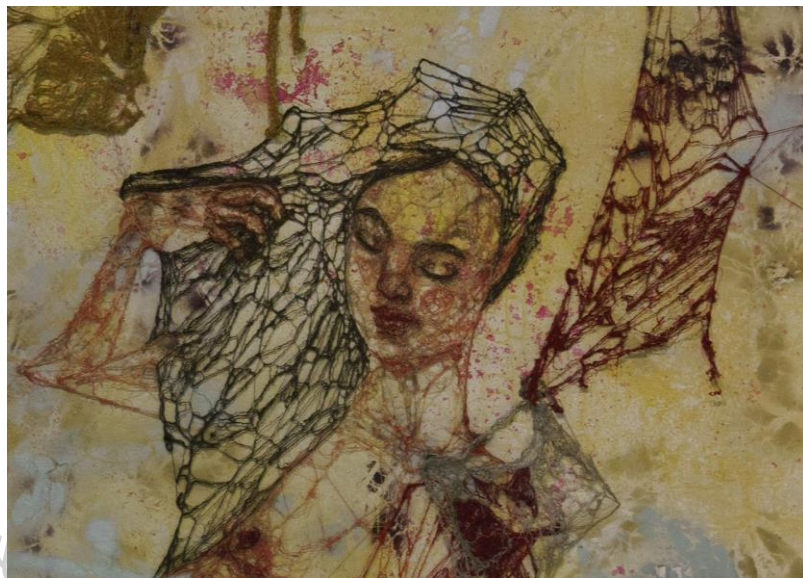
ภาพที่ 74

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

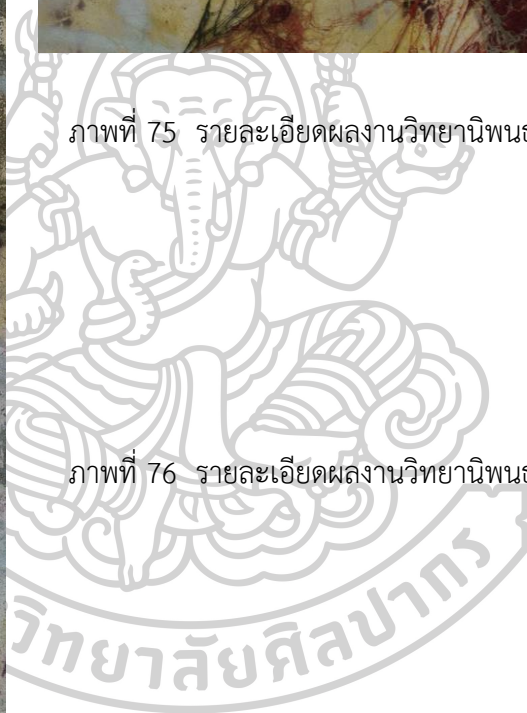
ผลงาน หญิงสาว

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

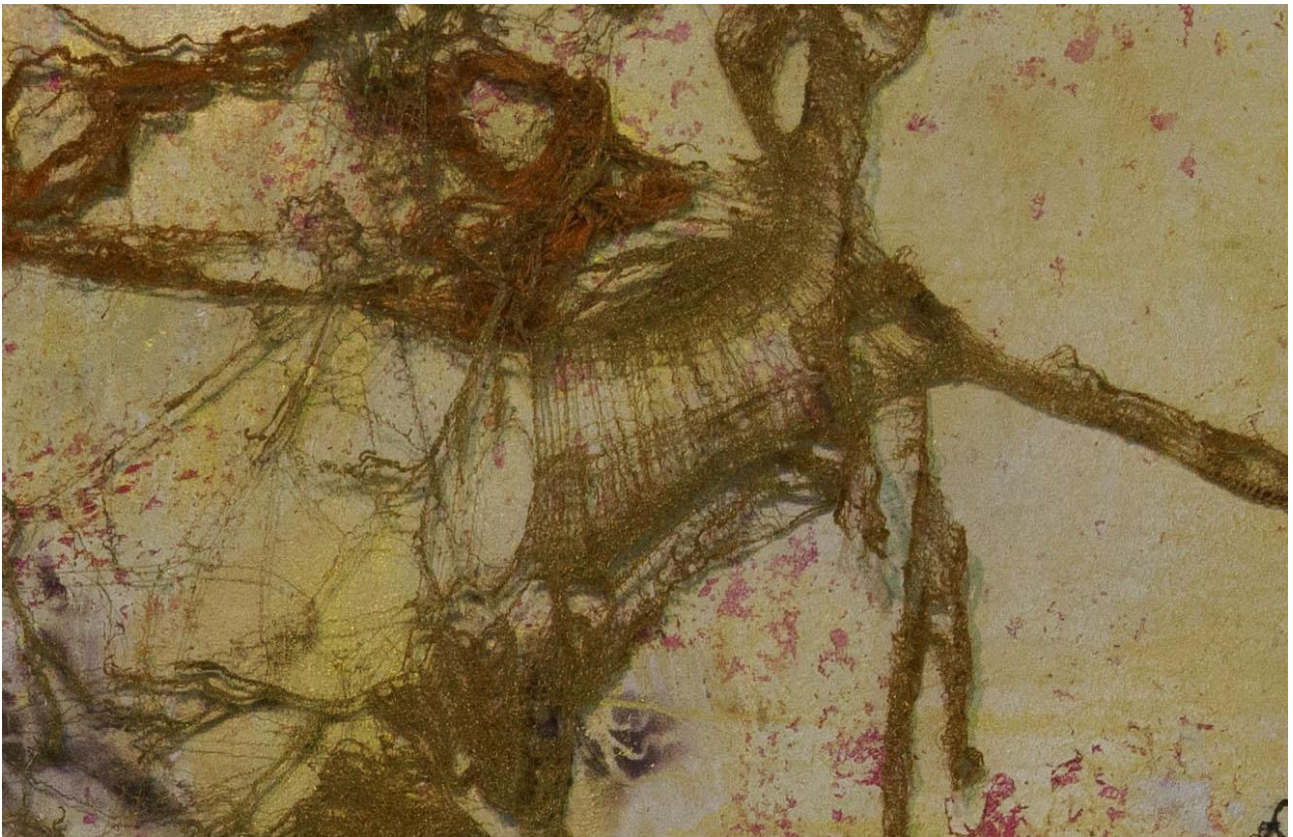
ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

ภาพที่ 75 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ภาพที่ 76 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ภาพที่ 77 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

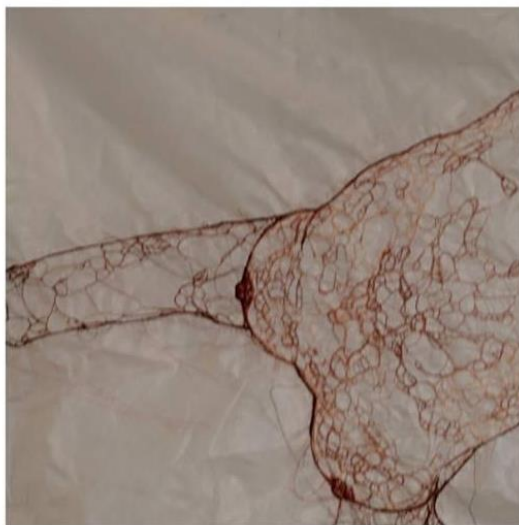
ภาพที่ 78

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ผลงาน เปลือก

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด ผันแปรตามพื้นที่

ภาพที่ 79 รายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ภาพที่ 80 รายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ภาพที่ 81

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

ผลงาน โอบ

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 180 x 180 ซม.

ภาพที่ 82 รายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

ภาพที่ 83 รายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

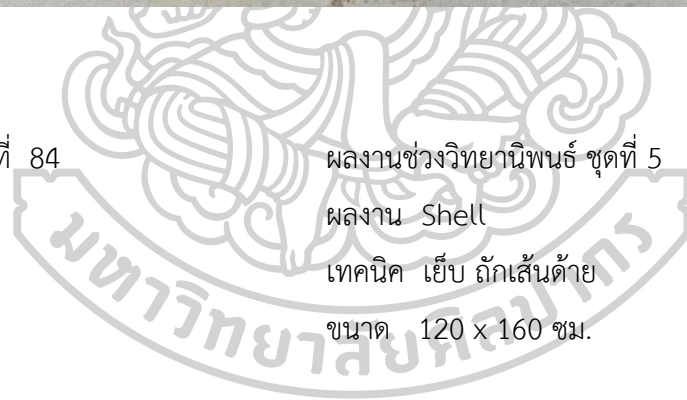
ภาพที่ 84

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 5

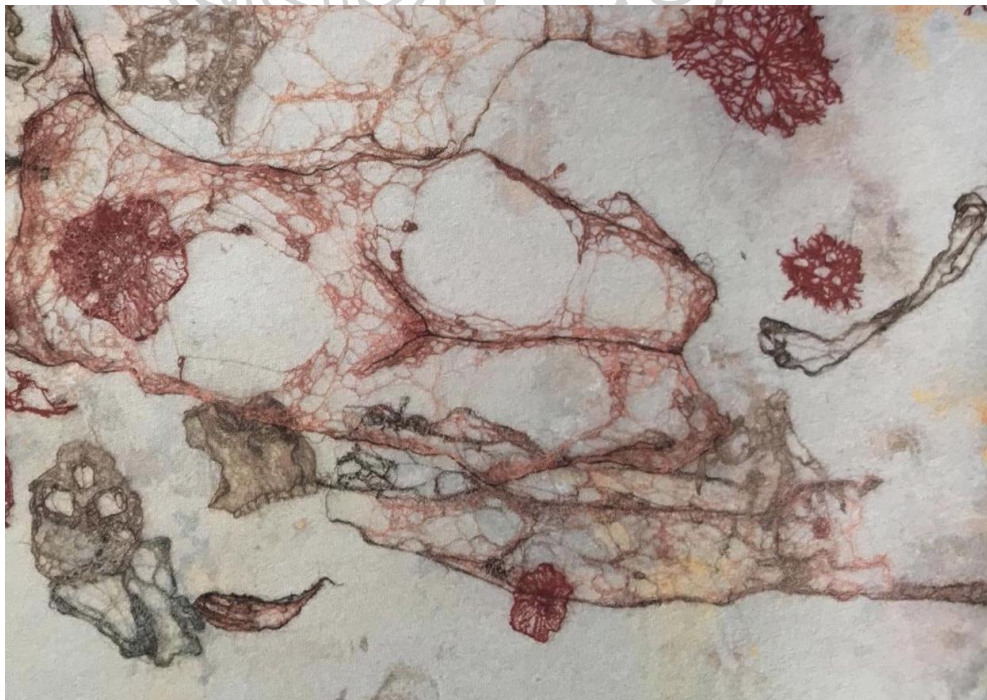
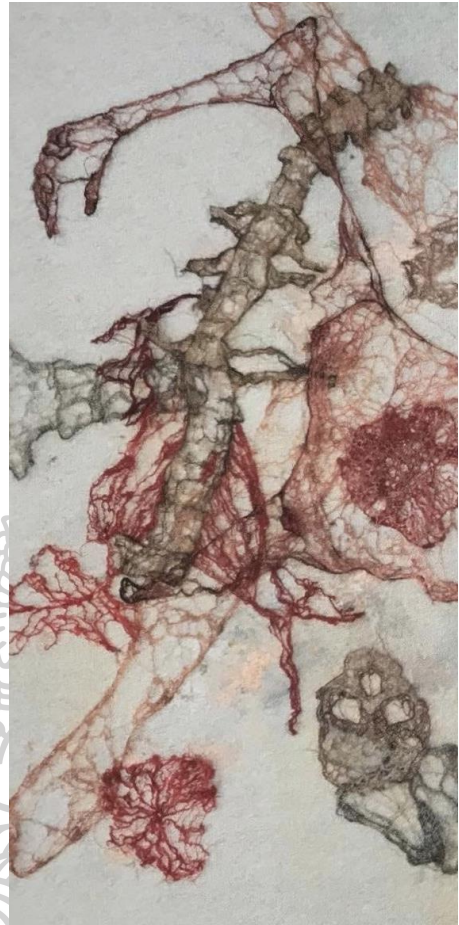
ผลงาน Shell

เทคนิค เย็บ ถักเส้นด้าย

ขนาด 120 x 160 ซม.

ภาพที่ 85 รายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 5

ภาพที่ 86 รายละเอียดผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 5

บทที่ 5

สรุป

จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ในชีวิตของข้าพเจ้านั้น ได้มีส่วนเกี่ยวข้องและสัมผัสกับเรื่องราวของชีวิตค่อนข้างมาก เนื่องจากครอบครัวของข้าพเจ้านั้นเป็นครอบครัวใหญ่ การเกิด แก่ เจ็บ และตาย มักเวียนอยู่รอบตัวข้าพเจ้าอยู่เป็นนิจ แต่ถึงแม้ว่าสิ่งที่คุ้นชินราวกับเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับบางคน กลับกลายเป็นค่อยๆ หล่อหลอม และสั่งสมจนข้าพเจ้าเกิดความเกลียดชัง และหวาดกลัวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ผู้ครอบครัว แต่ทว่า ข้าพเจ้าโชคดีที่ได้รำเรียนในสาขาทัศนศิลป์ ได้รู้จักศิลปะ ในช่วงหาแรงบันดาลใจ ข้าพเจ้าจึงเลือกนำหัวข้อชีวิต-ความตายมาเล่าเรื่องราว คล้ายๆ กับการปฏิบัติตนให้ตนเองเข้าใจ เพื่อขัดเกลาความรู้สึกตนเอง จากระยะเวลาที่ผ่านมา การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะค่อยๆ พัฒนา ทั้งกระบวนการ ทั้งวิธีการ จนกลายเป็นผลงาน วิทยานิพนธ์ "สัญญาภาพแทนแห่งความตาย" ชุดนี้ขึ้นมา การเล่าเรื่องราว การนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับชีวิตและความตาย ในเชิงบวก หลังจากการปรับเปลี่ยนทัศนคติ มองถึงเรื่องราวเหล่านี้ให้เป็นเรื่องราวง่ายๆ ไม่ไกลตัว จนเกินไป แปรเปลี่ยนภาพที่คุ้นเคยอันน่ากลัวของความตาย เปลี่ยนทั้งรูปแบบ สี เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึง เปิดใจยอมรับ และพินิจพิเคราะห์ถึงเนื้อหาสาระที่ซ่อนอยู่ภายในผลงานด้วยความเรียบง่าย ผ่อนคลาย และสบายใจ จนเกิดความรู้สึกถึงความธรรมดา และความปกติของชีวิตและความตาย ดังนั้น การนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า หากสองสิ่งเกิดดู จะเป็นได้ว่า ภายใต้อัญญา เนื้อหนัง โครงกระดูก ปอด หัวใจ หรืออวัยวะต่างๆ จะมีเรื่องราวเล็กๆ สอดแทรกเข้าไปด้วย ทั้งรูปทรงของดอกไม้ ใบไม้ เซลล์ต่างๆ รักับสีที่ไม่มีัดหม่นจนเกินไป อีกทั้งการใช้เส้นด้ายมาร้อย ปัก และติดตั้งในเชิงลักษณะทั้งลอยตัว และลดระดับบนพื้นผิววัตถุต่างๆ จนก่อให้เกิดอีกมิติหนึ่งขึ้นมา นั่นคือเงา ที่ตกกระทบลงบนอีกวัสดุหนึ่ง หรือมีบริบทกับผู้คน que เข้าไปชมและพินิจพิเคราะห์ผลงาน เพื่อเป็นการสอดแทรกแนวความคิดที่ชัดเจนของข้าพเจ้า เพราะการนำเสนอเรื่องราวชีวิตและความตายนี้ อย่างที่ทราบกันดีและที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงไปนั้น สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การเกิด - ดับ, การพบ - การจาก, ความสุข - ความทุกข์, การสร้าง - การทำลาย สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่อยู่คู่กันมา เป็นปกติ หากจะเปรียบเทียบง่ายๆ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็เปรียบกับเหรียญที่มีสองด้าน ไม่สามารถแยกด้านใดด้านหนึ่งออกจากกันได้ ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันมาอย่างยาวนาน เช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า ที่ภาพผลงานเชิงจิตกรรม ด้วยเทคนิคที่ต่างกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ แสงและเงาที่มีผลบนภาพผลงานและผลต่อผู้ชมงาน ความรู้สึก-ความผ่อนคลายสบายใจ สิ่งเหล่านี้ก็ไม่อาจแยกออกจากกันได้เฉกเช่นเดียวกับเนื้อหาสาระที่ข้าพเจ้าตั้งใจถ่ายทอดลงไปบนผลงาน

และแน่นอนว่า หากเราพิจารณาและมองเรื่องชีวิตและความตายนี้เป็นเรื่องธรรมดา และยอมรับอย่างยินดี เป็นสิ่งที่เราไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คำถามที่อีกคำถามหนึ่งที่จะเกิดขึ้นคือ "เมื่อการเกิด - ดับ คือเรื่องปรกติ และเมื่อถึงจุดสิ้นสุด ความตายคือเส้นชัย ระหว่างทางที่จะไปถึงนั้น เส้นทางที่ทอดยาวการดำรงอยู่ของเราละ...คืออะไร?" ซึ่งคำถามนี้ คงจะสรุปให้เป็นคำตอบที่ตายตัวคงจะยากเกินไป ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับมุมมอง ประสบการณ์ และการพิจารณาส่วนบุคคลไป ว่าการมีอยู่ของเรานั้นคืออะไร และเราจะสามารถใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าได้อย่างไร ก่อนที่เราจะถึงจุดสิ้นสุดนั้นแล้วแปรเปลี่ยนไปเป็นสิ่งอื่น และคำถามเหล่านี้ อาจเกิดขึ้นทั้งกับตัวผู้ชมเอง และตัวศิลปินเองไม่ต่างกัน

รายการอ้างอิง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	รัตติกาล จิตต์หมั่น
วัน เดือน ปี เกิด	21 กรกฎาคม 2534
สถานที่เกิด	ลำปาง
วุฒิการศึกษา	2550 โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่ 1553 ศิลปศาสตร์บัณฑิต(เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	56 หมู่1 บ้านแม่ย่อเย็นเหนือ ต.สันทราย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50210
ผลงานตีพิมพ์	2560 -ร่วมแสดงนิทรรศการ "ในหลวงในดวงใจ" ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้ -ร่วมแสดงนิทรรศการ "ร้อยภาพพร้อมดวงใจ" ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ -ร่วมแสดงนิทรรศการ "อุ่น...รัก" ณ ศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้ -ร่วมแสดงนิทรรศการ "Still A Live" ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน 2559 -ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมกรุงเทพฯ ครั้งที่ 2 -ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 33 -แสดงนิทรรศการศิลปะ “กลมายา” โดยกลุ่มศิลปิน “ป๊อกแก้ว สองเต็ง” ณ หอศิลป์วังหน้า 2558 -เข้าร่วมโครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัยประจำปี 2558 -ร่วมแสดงนิทรรศการ “จงรักผ่านเส้นสี ภัคดีผ่านพู่กัน” ณ ศาลปกครองสูงสุด -ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปินพันธ์ “67 ริกเตอร์” คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร -ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 32 -ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ครั้งที่ 6 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน

รางวัลที่ได้รับ

2560 -ทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์จากงบประมาณแผ่นดิน ของบัณฑิต
วิทยาลัย

2557 : ทุนการศึกษา กองทุน “เมทีนี ธารวณิชกุล” ประจำปีการศึกษา

2557

